

ปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม

สำนักหอสมุดกลาง
(คพอ.)

โดย

นางสาวอารมณ์ ศิริโต

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

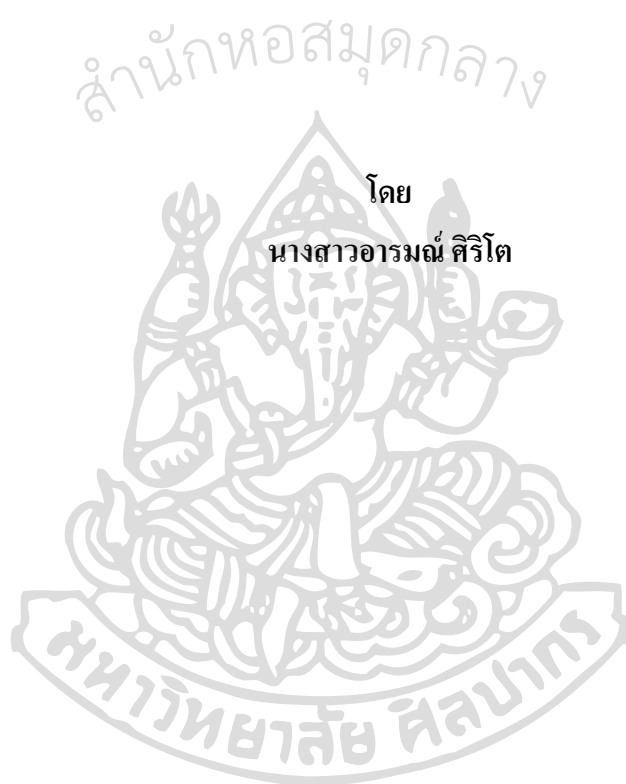
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2556

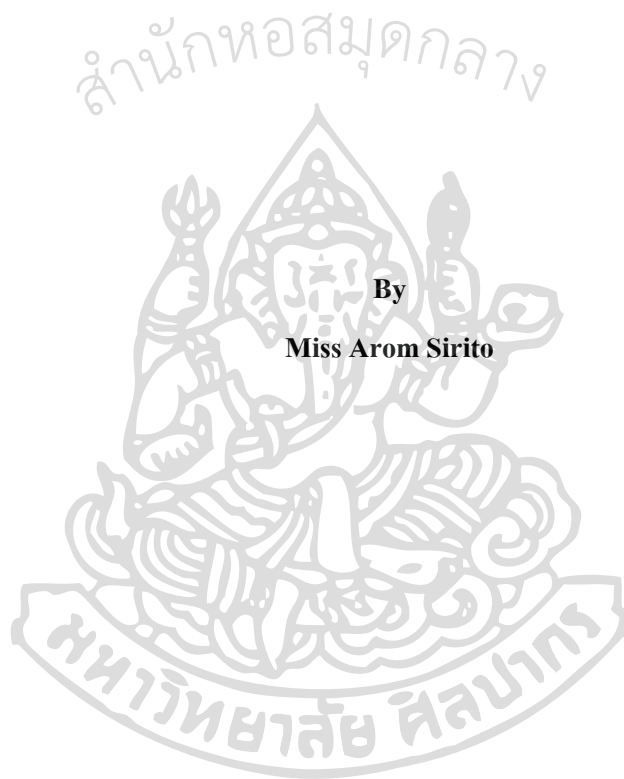
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม
(คพอ.)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2556
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

**FACTORS OF SUCCESS IN ENTREPRENEURS' ATTITUDE ON ENTREPRENEURSHIP
DEVELOPMENT PROGRAM (EDP)**

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree
Master of Public Administration Program in Public Administration
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2013
Copyright of Graduate School, Silpakorn University**

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยความสำเร็จ
ในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)” เสนอ
โดย นางสาวอารมณ ศิริโต เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร. ปานใจ ชารทัศนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ พรชัย เทพปัญญา

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.นพดล เหลืองภิรมย์)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.อาคม เจริญสุข)

...../...../.....

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ พรชัย เทพปัญญา)

...../...../.....

55603324: สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

คำสำคัญ: ปัจจัย/ความสำเร็จ/ทัศนคติ/ผู้ประกอบการ

อารมณีย์ สิริโต: ปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.). อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: รศ. พรชัย เทพปัญญา. 107 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิผลการดำเนินโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) 2) เพื่อศึกษาปัจจัยความสำเร็จในการประกอบการจากการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) 3) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยความสำเร็จในการประกอบการจากการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าอบรม โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ตั้งแต่ปี 2523 ถึง ณ สิ้นปีงบประมาณ 2555 จำนวนทั้งสิ้น 381 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน T-Test และ F-Test

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลการดำเนินโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นด้านการปรับตัวมากที่สุด ให้ความคิดเห็นในด้านความสามารถในการผลิตในอันดับรองลงมา และให้ความคิดเห็นในด้านการพัฒนาน้อยที่สุด ปัจจัยปัจจัยความสำเร็จในการประกอบการจากการฝึกอบรม โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์มากที่สุด ให้ความคิดเห็นในด้านการจัดการในอันดับรองลงมา และให้ความคิดเห็นในด้านการเงินน้อยที่สุด การวิเคราะห์ความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในการประกอบการจากการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ อายุ ระยะเวลาการศึกษา ขนาดของธุรกิจ และจำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกันในเรื่องปัจจัยความสำเร็จในการประกอบการจากการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย พบว่า ปัจจัยความสำเร็จในการประกอบการจากการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) น้อยที่สุดคือด้านการเงิน ดังนั้นผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ควรเน้นให้ความสำคัญในหลักสูตรด้านการเงิน โดยอาจจะเพิ่มเทคนิคการจัดทำงบประมาณของแผนการใช้จ่ายเงินทั้งระยะสั้นและระยะยาวให้มากขึ้น โดยให้ผู้อบรมสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการอบรมไปประยุกต์ใช้ได้จริง

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ลายมือชื่อนักศึกษา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2556

55603324: MAJOR : PUBLIC ADMINISTRATION

KEY WORDS: FACTORS / SUCCESS / ATTITUDE / ENTREPRENEURSHIP

AROM SIRITO: FACTORS OF SUCCESS IN ENTREPRENEURS' ATTITUDE ON ENTREPRENEURSHIP DEVELOPMENT PROGRAM (EDP). THESIS ADVISOR: ASSOC.PROF. PORNCHAI THEPPUNYA. 107-pp.

This research had the purposes 1) to study the effectiveness of operating the entrepreneurship development program (EDP) 2) to study the factors of succeed in entrepreneurship on the training of entrepreneurship development program (EDP) 3) to compare the factors of succeed in entrepreneurship on the training of entrepreneurship development program (EDP) classified by participants' personal factors. The questionnaire was used as a tool for collecting data from sample group passing the training of the entrepreneurship development program (EDP) from 1980 to the end of the budget of 2012 all 381 participants. The statistics used for analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, T-Test, and F-Test.

The results found that the effectiveness of operating the entrepreneurship development program (EDP) in general was the high level. When considering each side, it was found that responders gave the most opinion on the adaptation; the second opinion was on the capacity of manufacture; the least opinion was on the development. The factors of succeed in entrepreneurship on the training of entrepreneurship development program (EDP) in general was the high level. When considering each side, responders gave the most opinion on the human resource administration; the second opinion was on the management; the least opinion was on the finance. To analyze the difference of the factors of succeed in entrepreneurship on the training of entrepreneurship development program (EDP), classified by personal factors, was found that the different sex, age, educational level, business size, and capital amount of the entrepreneurship were different on the factors of succeed in entrepreneurship on the training of entrepreneurship development program (EDP).

The suggestions from the research were found that the least factors of succeed in entrepreneurship on the training of entrepreneurship development program (EDP) was the finance. Therefore, the executives and the persons who concern with the operation of the entrepreneurship development program (EDP) should give the importance on the financial course; the budgeting technique of spending plans both in the short and long term may be more increased. The participants were able to apply the knowledge and the experience from the training in their real life.

Program of Public Administration

Graduate School, Silpakorn University

Student's signature.....

Academic Year 2013

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาอย่างสูงจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รศ.พรชัย เทพปัญญา และ คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร. นพดล เหลืองภิรมย์ และอาจารย์ ดร. อาคม เจริญสุข ที่ได้เสียสละเวลาให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น ถึงประเด็นต่าง ๆ ในการศึกษาและชี้แนวทางในการแก้ปัญหา การค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม และได้กรุณาตรวจสอบแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์และสรุปผลการศึกษา รวมทั้งการแก้ไขงานให้สมบูรณ์

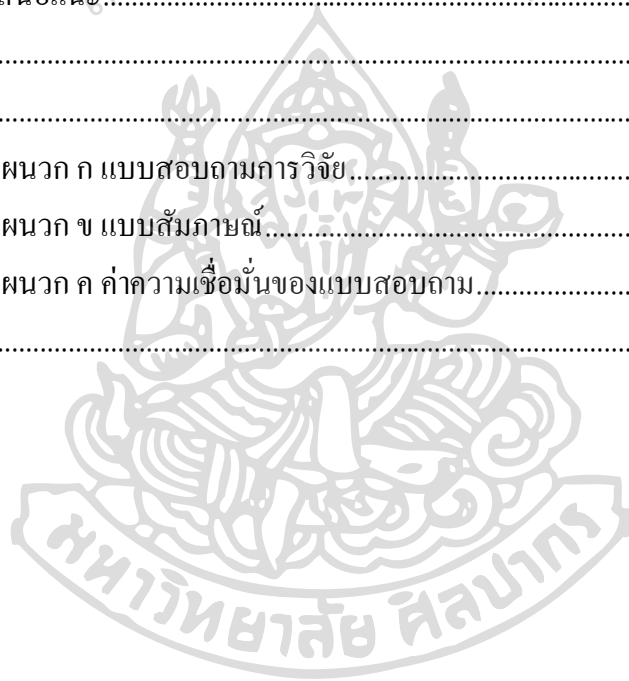
ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและให้คำปรึกษาตลอดหลักสูตรการศึกษา ขอขอบคุณผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ทุกท่าน ที่ได้เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม และขอขอบพระคุณ บิดา มารดา ญาติพี่น้อง และเพื่อนๆ ที่เป็นกำลังใจช่วยเหลือเกื้อกูลแก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา รวมถึงผู้มีพระคุณอีกหลายท่าน ที่มีได้กล่าวนามไว้ในที่นี้ จนทำให้งานวิจัยฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ลงได้ในที่สุด

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยฉบับนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์กับวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสนามจันทร์ ผู้ที่สนใจและกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนา และปรับปรุงศักยภาพของบุคลากรในการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยตรงตามเป้าหมายขององค์กร และผู้ที่สนใจ บ้างไม่มากนักน้อยและหากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขออภัยไว้ ณ ที่นี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมติฐานของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับความสำเร็จทางธุรกิจ.....	8
แนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิผล.....	18
โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.).....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	30
กลุ่มผู้ให้ข้อมูล.....	30
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	31
การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ.....	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล	33
การวิเคราะห์ข้อมูล	34
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการ	36
ประสิทธิผลของ โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.).....	39

บทที่	หน้า
ปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนา ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)	47
การทดสอบสมมติฐาน.....	53
ประสิทธิผลของการประกอบการจากการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการ ธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)	73
5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	75
สรุปผลการวิจัย.....	75
อภิปรายผลการวิจัย.....	84
ข้อเสนอแนะ.....	85
รายการอ้างอิง	88
ภาคผนวก	90
ภาคผนวก ก แบบสอบถามการวิจัย.....	91
ภาคผนวก ข แบบสัมภาษณ์.....	100
ภาคผนวก ค ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	102
ประวัติผู้วิจัย	107

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดง “ตัวแปร” หรือ “ผลงานสำคัญ” ระดับกลยุทธ์ 9 ด้าน	16
2	แสดงหัวข้อหลักสูตรอบรมเชิงปฏิบัติ	25
3	จำนวนและร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการ	36
4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิผลของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการ การธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยรวม	39
5	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิผลของโครงการ พัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านความสามารถใน การผลิต.....	40
6	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิผลของโครงการ พัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านประสิทธิภาพ	42
7	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิผลของโครงการ พัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านการปรับตัว.....	44
8	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิผลของโครงการ พัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านการพัฒนา	45
9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยรวม.....	47
10	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยความสำเร็จใน ทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจ อุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านการตลาด	48
11	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยความสำเร็จใน ทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจ อุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านการเงิน.....	49
12	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยความสำเร็จใน ทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจ อุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านการจัดการ.....	50

ตารางที่		หน้า
13	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์.....	52
14	ความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามเพศ.....	54
15	ความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามอายุ.....	55
16	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่.....	56
17	ความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามระดับการศึกษา	58
18	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่.....	60
19	ความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามขนาดของธุรกิจ.....	63
20	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามขนาดของธุรกิจ เป็นรายคู่.....	64
21	ความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามจำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการ	67
22	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามจำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการ เป็นรายคู่.....	69

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 เป็นต้นมา รัฐบาลมีนโยบายที่จะกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาคเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีงานทำ ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ช่วยขจัดปัญหาความยากจน และกระจายรายได้สู่ชนบท ซึ่งเป็นการเกื้อหนุนการกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจ ไปสู่ภูมิภาคของประเทศ สำหรับปัจจัยสำคัญที่มีส่วนในการพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาค นอกจากความพร้อมในสิ่งอำนวยความสะดวกในการลงทุน อาทิ สาธารณูปโภคพื้นฐาน เทคโนโลยี และเงินทุนแล้ว ปัจจัยสำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ ตัวผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมต้องมีความพร้อม ดังนั้นการพัฒนาผู้ประกอบการในภูมิภาคให้มีความรู้และทักษะด้านการจัดการธุรกิจสมัยใหม่จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง (กลุ่มเอดวานซ์ รีเสิร์ช, 2556: 1) เนื่องจากความสำเร็จทางธุรกิจเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ โดยธุรกิจทุกประเภท ต่างมีหน้าที่ในการตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในด้านต่างๆ เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความพอใจสูงสุด เกิดอรรถประโยชน์สูงสุด สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างสมบูรณ์ ลักษณะของผู้ประกอบการที่ต้องการความสำเร็จนั้นจะมีปัจจัยภายในเป็นแรงผลักดันพร้อมความสามารถด้านจิตใจ ประกอบด้วยสติปัญญา (IQ) ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ผู้บริหารธุรกิจขนาดย่อมต้องใช้สติปัญญาอย่างมีเหตุผล ต้องสามารถปรับการกระทำของคนให้เข้ากับความต้องการของธุรกิจ สถานการณ์ต่างๆ สามารถวิเคราะห์ปัญหาเพื่อการแก้ไขปัญหานั้นได้ และมีปัจจัยภายนอกด้านความสามารถ ด้านมนุษยสัมพันธ์ โดยเป็นความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้าและพนักงาน โดยประกอบด้วย ความมั่นคง ด้านอารมณ์ ความสามารถในการเข้าสังคม การรู้จักผ่อนหนักผ่อนเบา ผู้บริหารที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีย่อมสร้างความร่วมมือในหมู่พนักงานให้เกิดขึ้น ทำให้ลูกค้ามีความพึงพอใจในการใช้บริการ และมีโอกาสประสบความสำเร็จมากกว่าผู้ที่ไม่มียุทธศาสตร์ที่ดี (วิชัย โสสุวรรณจินดา, 2546: 20)

การพัฒนาผู้ประกอบการในภูมิภาคให้มีความรู้และทักษะด้านการจัดการธุรกิจสมัยใหม่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม จึงจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ขึ้นเพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการรายใหม่ และพัฒนาผู้ประกอบการที่มีอยู่เดิมให้เป็นผู้ประกอบการที่มีประสิทธิภาพ

รู้หลักการก่อนการลงทุน หรือขยายกิจการ และสามารถบริหารงานได้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศให้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว กรมส่งเสริม อุตสาหกรรม ได้ดำเนินการจัดฝึกอบรม (คพอ.) รุ่นแรก เมื่อปี 2523 ที่จังหวัดสงขลา นับจนถึง ปัจจุบันได้จัดฝึกอบรม (คพอ.) ไปแล้วมากกว่า 250 รุ่น ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย โดยการ ดำเนินโครงการใด ๆ ก็ตามจำเป็นต้องมีการประเมินโครงการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประเมิน ประสิทธิภาพของโครงการ ทั้งนี้เนื่องจากการประเมินประสิทธิภาพของโครงการจะทำให้ทราบว่า โครงการประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการ ดำเนินโครงการ ใช้ในการประกอบการตัดสินใจ ปรับปรุงแก้ไข พัฒนาหาแนวทางการมีส่วนร่วม ของเยาวชนและรูปแบบของกิจกรรม เพื่อให้โครงการมีความน่าสนใจและก่อให้เกิดประโยชน์ สูงสุดกับผู้ที่เกี่ยวข้องโครงการ การประเมินประสิทธิภาพขององค์กร สามารถแยกแนวทางกว้าง ๆ ได้ 3 แนวทาง ประกอบไปด้วย 1)การประเมินประสิทธิภาพในแง่เป้าหมาย (The Goal Approach) การใช้แบบจำลองของเป้าหมาย (Gold Model) เพื่อการวิเคราะห์ประสิทธิภาพขององค์กรมีหลาย รูปแบบ โดยมาตรการในการวัดผลนี้ตั้งอยู่บนวิธีการ และเป้าหมาย (Means and End) ขององค์กร มากกว่าที่จะใช้เกณฑ์การวัดจากภายนอกองค์กร (Productivity) 2)การประเมินประสิทธิภาพในแง่ ของระบบ-ทรัพยากร (The System-Resource Approach) แนวทางนี้พยายามหลีกเลี่ยงจุดอ่อน และ ข้อบกพร่องบางประการของการประเมินผลในแง่ของเป้าหมายโดยไม่พิจารณาถึงเป้าหมายของ องค์กร เพราะเห็นว่าเป็นไปได้ยากที่จะใช้ในการบรรลุเป้าหมาย เป็นเครื่องวัดประสิทธิภาพของ องค์กร และมีการใช้แบบจำลองของระบบทรัพยากรในการวิเคราะห์ประสิทธิภาพขององค์กรแทน 3)การประเมินประสิทธิภาพโดยใช้หลายเกณฑ์ (The Multiple Criteria Effectiveness) วิธีการนี้มี ความเหมาะสมเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง ทั้งในแง่นักวิชาการและเมื่อนำมาใช้ (ภรณ์ กิรีติบุตร, 2529: 185-188)

จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยซึ่งผ่านการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) มีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยความสำเร็จ ในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) เนื่องจากปัจจุบันมีการศึกษาถึงปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนา ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) น้อยมากทำให้ไม่ทราบว่าปัจจัยอะไรบ้างที่เป็นปัจจัย ความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินการ กำหนดหลักสูตรและการบริหารจัดการ ประสิทธิภาพการดำเนินโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ให้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น และใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการประสิทธิภาพ

ดำเนินโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ในการประกอบการตัดสินใจ ปรับปรุงแก้ไข พัฒนาหาแนวทางและรูปแบบของกิจกรรม เพื่อให้หลักสูตรมีความน่าสนใจและ ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรม

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาประสิทธิผลการดำเนิน โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)

2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยความสำเร็จในการประกอบการจากการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)

2.2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยความสำเร็จในการประกอบการจากการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการ

3. สมมติฐานของการวิจัย

ผู้เข้าอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ที่มีลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ต่างกัน

4. ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)

โดยมีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

4.1 ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ประสิทธิภาพของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ได้แก่ ความสามารถในการผลิต ประสิทธิภาพ การปรับตัว และการพัฒนา ปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ได้แก่ การตลาด การเงิน การจัดการ และการบริหารทรัพยากรมนุษย์

4.2 ขอบเขตประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ตั้งแต่ปี 2523 ถึง ณ สิ้นปีงบประมาณ 2555 จำนวนทั้งสิ้น 8,071 คน(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, 2555) คำนวณตัวอย่างด้วยวิธี Taro Yamane 1973 (ประสพชัย พสุนนท์, 2553: 41) ได้ตัวอย่าง จำนวน 381 คน

4.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 2 ตัวแปร

4.3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการ ประกอบไปด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของธุรกิจ และจำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการ

4.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

4.3.2.1 ปัจจัยความสำเร็จในการประกอบการจากการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ประกอบไปด้วย การตลาด การเงิน การจัดการ และการบริหารทรัพยากรมนุษย์

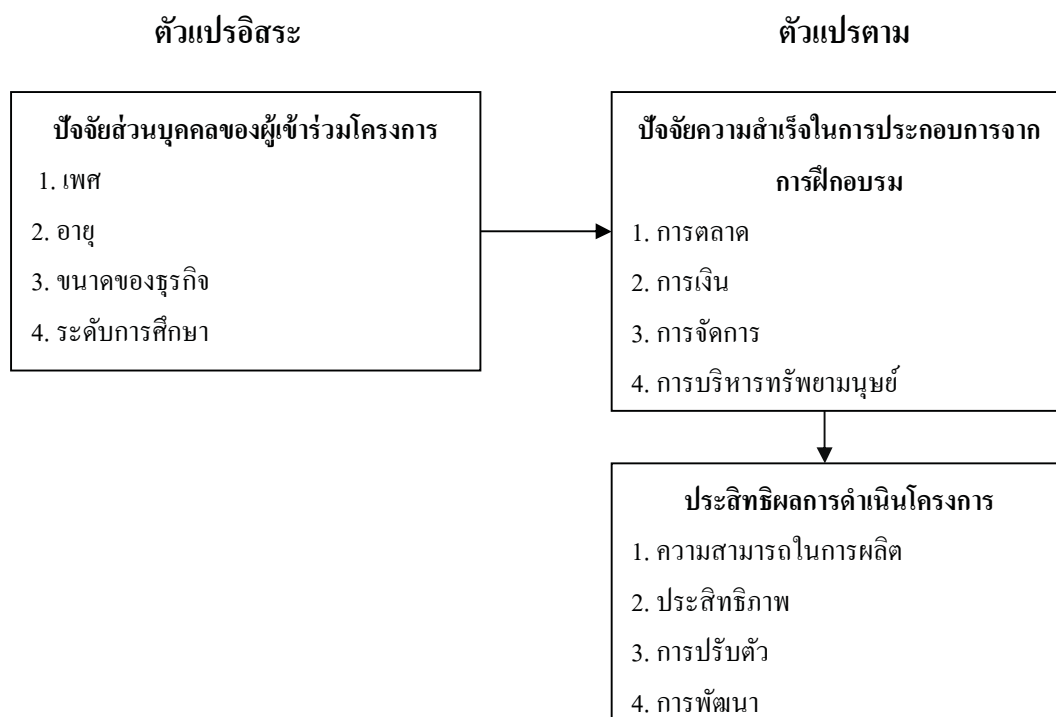
4.3.2.2 ประสิทธิภาพการดำเนิน โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ประกอบไปด้วย ความสามารถในการผลิต ประสิทธิภาพ การปรับตัว และการพัฒนา

4.4 ขอบเขตด้านพื้นที่ ได้มีการศึกษาพื้นที่ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

4.5 ขอบเขตเวลา ระยะเวลาในการดำเนินการศึกษาวิจัย โดยเริ่มศึกษาตั้งแต่เดือน กันยายน พ.ศ. 2556 จนถึง เดือนเมษายน พ.ศ. 2557 รวมระยะเวลา 8 เดือน

5. กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาสังเคราะห์ เพื่อให้ได้กรอบแนวคิดในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้นำแนวคิดประสิทธิผลขององค์การของ Gibson และคณะ (1997) มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ประโยชน์ทางวิชาการ

6.1.1 ประสิทธิผลการดำเนินโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)

6.1.2 ทราบปัจจัยความสำเร็จในการประกอบการจากการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)

6.1.3 ปัจจัยความสำเร็จในการประกอบการจากการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าอบรม

6.2 ประโยชน์ในทางปฏิบัติ

6.2.1 ใช้ติดตามและประเมินประสิทธิผลการดำเนินโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จากผู้ผ่านการฝึกอบรม

6.2.2 ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินการ กำหนดหลักสูตรและการบริหารจัดการประสิทธิผลการดำเนินโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

6.2.3 ใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ ประสิทธิภาพการดำเนินโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ในการประกอบการตัดสินใจ ปรับปรุงแก้ไข พัฒนาหาแนวทางและรูปแบบของกิจกรรม เพื่อให้หลักสูตรมีความน่าสนใจและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรม

7. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)** หมายถึง โครงการที่จัดขึ้นโดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม โดยมีวัตถุประสงค์ของการจัดอบรมเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ ทำให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม เข้าใจในหลักการจัดการ และรู้จักวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการก่อนที่จะทำการลงทุน เพื่อพัฒนาผู้ที่มีแนวโน้มที่จะลงทุนประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม ให้เป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่ประสบผลสำเร็จ เพื่อให้ก่อเกิดการลงทุนเพิ่มขึ้น มีการจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น รวมทั้งมีการนำวัตถุดิบในท้องถิ่นมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ทำมูลค่าเพิ่มหลักสูตรการฝึกอบรม

2. **โครงการฝึกอบรม** หมายถึง กระบวนการที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบ เพื่อพัฒนาบุคลากรให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ โดยมุ่งเน้นให้เกิดความรู้ (Knowledge) ความเข้าใจ (Understanding) ในการปฏิบัติงาน ให้มีทัศนคติ (Attitude) ที่ดีต่องาน ต่อผู้บริหาร และองค์การ ตลอดจนให้เกิดทักษะ (Skill) ความชำนาญในงานที่ปฏิบัติ ทั้งนี้ เพื่อให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานในความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน และเพื่อเป็นการเตรียมบุคลากรไว้รองรับความเจริญเติบโตขององค์การที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว หรือเตรียมความพร้อมในการรับมือกับสภาพปัญหาอันอาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา

3. **ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการ** หมายถึง ลักษณะส่วนบุคคลในด้านต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับผู้เข้าร่วมโครงการ เช่น เพศ อายุ ขนาดของธุรกิจ และระดับการศึกษา

4. **ประสิทธิผลการดำเนินโครงการ** หมายถึง เครื่องบ่งชี้ความมีประสิทธิภาพของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) มีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ ความสามารถในการผลิต ประสิทธิภาพ ความพึงพอใจ การปรับตัว และการพัฒนา

4.1 **ความสามารถในการผลิต** หมายถึง เครื่องบ่งชี้ความมีประสิทธิภาพ ด้านความสามารถในการผลิต ของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยวัดระดับความคิดเห็นจากการจัดกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ

4.2 **ประสิทธิภาพ** หมายถึง เครื่องบ่งชี้ความมีประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิภาพของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยวัดระดับความคิดเห็นจากการจัด

กิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการประกอบด้วย ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถนำข้อคิดหรือวิธีการที่ได้ในช่วงการทำกิจกรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถนำความรู้ด้านการประกอบการ โดยเฉพาะการเรียนรู้ว่าเป็นรูปธรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

4.3 การปรับตัว หมายถึง เครื่องบ่งชี้ความมีประสิทธิภาพ ด้านการปรับตัว ของผู้เข้าร่วมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยวัดระดับความคิดเห็นจากการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการประกอบด้วย ผู้เข้าร่วมโครงการมีความสามารถปรับตัวในการทำงานเป็นทีมร่วมกับเพื่อนในทีมได้เป็นอย่างดี ผู้เข้าร่วมโครงการมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ชีวิตเพื่อให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของโครงการ

4.4 การพัฒนา หมายถึง เครื่องบ่งชี้ความมีประสิทธิภาพ ด้านการพัฒนา ของผู้เข้าร่วมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยวัดระดับความคิดเห็นจากการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการประกอบด้วย ผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ด้านการประกอบการ โดยเฉพาะการเรียนรู้ว่าเป็นรูปธรรมดีขึ้น ผู้เข้าร่วมโครงการมีความสามารถนำการพัฒนาการที่ได้ในช่วงการทำกิจกรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

5. ปัจจัยความสำเร็จในการประกอบการจากการฝึกอบรม หมายถึง ปัจจัยที่ใช้สำหรับวัดความสำเร็จของการประกอบการจากการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) มีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ การตลาด การเงิน การจัดการ และการบริหารทรัพยากรมนุษย์

5.1 การตลาด หมายถึง การกำหนดเป้าหมายและการบรรลุเป้าหมายด้านฐานะทางการตลาด (Market standing) ส่วนแบ่งตลาด (Market Share) ทั้งตลาดปัจจุบันและตลาดใหม่รวมทั้งสินค้าใหม่และบริการที่มุ่งสร้างความภักดีจากลูกค้า (Customer Loyalty)

5.2 การเงิน หมายถึง จัดหา เก็บรักษาและจัดการทรัพยากรการเงินอย่างเหมาะสม การบริหารสภาพคล่องในการจ่ายชำระหนี้เมื่อครบกำหนดชำระได้เป็นอย่างดี และ สม่่าเสมอความสามารถด้านการเงินที่สอดคล้องและเหมาะสมกับการดำเนินกลยุทธ์ขององค์กร

5.3 การจัดการ หมายถึง การกำหนดทิศทางในเรื่องของ วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ นโยบายและกลยุทธ์การดำเนินงาน การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กรเพื่อทราบจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กรและใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์

5.4 การบริหารทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง การสรรหา พัฒนา และทะนุบำรุงรักษาทรัพยากรบุคคลทุกระดับให้มีคุณภาพสูงทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะและทัศนคติรวมทั้งพนักงานสัมพันธ์ และความสัมพันธ์กับสภาพแรงงาน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาประสิทธิผลของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) กับการสำเร็จในทางธุรกิจ โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิผลการดำเนินโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) 2) เพื่อศึกษาปัจจัยความสำเร็จในการประกอบการจากการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) 3) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยความสำเร็จในการประกอบการจากการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าโครงการ ผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสาร ศึกษาหลักการ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น เอกสาร ตำรา งานวิจัยและระบบสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมากำหนดขั้นตอนของการศึกษาในประเด็นต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความสำเร็จทางธุรกิจ
2. แนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิผล
3. โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับความสำเร็จทางธุรกิจ

1.1 ความหมายของความสำเร็จทางธุรกิจ

นิตย์ สัมมาพันธ์ (2542:10-21) ได้ให้แนวคิดในการวัดความสำเร็จขององค์กรไว้ ดังนี้

1. พิจารณาจากผลิตภาพ (Productivity) หมายถึงอัตราส่วนระหว่างผลผลิต (Output) ขององค์กรในรูปของสินค้าและบริการต่อจำนวนปัจจัย (Input) เขียนเป็นสูตรได้ ดังนี้

$$\text{ผลิตภาพ} = \frac{\text{ผลผลิต (Output)}}{\text{ปัจจัย (Input)}}$$

2. พิจารณาจากกำไร (Profit) ซึ่งการใช้กำไรเป็นเกณฑ์ในการวัดมักจะใช้ระยะเวลา 1 ปี ตามระบบบัญชีของแต่ละธุรกิจ แต่โดยทั่วไปมักจะตรงตามปีปฏิทิน

เฟรเซอร์ส (Frese, 2000:152) ได้กล่าวถึงความสำเร็จของผู้ประกอบการไว้ได้ดังนี้

1. ตัวบุคคล โดยที่ผู้ประกอบการเป็นผู้กำหนดความสำเร็จด้วยตนเอง ซึ่งมักใช้ความเห็นด้านการเงินเป็นตัวสะท้อนธุรกิจ และความพึงพอใจจากรายได้ที่มาจากดำเนินธุรกิจ

2. ระดับความสำเร็จทางเศรษฐกิจ โดยพิจารณาจากข้อมูลด้านการเงิน จำนวนลูกค้าที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง ผลกำไร และยอดขาย 1-2 ปีล่าสุด
3. วัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องในธุรกิจ ทั้งด้านลูกค้าและพนักงาน ในด้านการรับรู้ความสำเร็จที่มีต่อธุรกิจ
4. วัตถุประสงค์ของผู้สัมพันธ์ เพื่อประเมินความสำเร็จของผู้ประกอบการ

1.2 ปัจจัยสู่ความสำเร็จของผู้ประกอบการ

ผู้ที่ต้องการทำธุรกิจเป็นของตนเองจำเป็นต้องมีสัญชาตญาณของความเป็นผู้ประกอบการ และมีความขวนขวายในการหาช่องทางในการลงทุนทำธุรกิจอยู่เสมอ ดังนั้นผู้ที่จะเป็นผู้ประกอบการ จำเป็นจะต้องไม่สะทกสะท้านกับปัญหาอุปสรรคใดๆ ที่เกิดขึ้นมีแต่ความตั้งใจแน่วแน่ว่าจะทำ ต้องทำให้ได้แม้จะเหน็ดเหนื่อยอย่างไรก็ต้องอดทน ทำงานหนักต่อไปและมีความผูกพันกับงานที่ทำเพื่อให้เกิดความสำเร็จ จากการวิจัยพบว่าคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จนั้น ต้องมีหลายประการประกอบกัน ผู้ที่จะเป็นผู้ประกอบการอาจจะไม่จำเป็นต้องมีให้ครบทุกข้อ ยกเว้นข้อที่จำเป็นบางข้อที่ควรจะมี ดังนั้นขอให้พิจารณาตนเองว่าขาดข้อใดบ้าง เห็นสมควรที่จะพัฒนาให้เกิดขึ้นกับตนเองก็จะเป็นประโยชน์ คุณลักษณะดังกล่าวมีดังต่อไปนี้ (สุรชัย ภัทรบรรเจิด, 2556)

1. ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking) ธุรกิจกับความเสี่ยงเป็นของคู่กันผู้ที่เป็นผู้ประกอบการ ชอบทำงานที่ท้าทายความรู้ ความสามารถของตนเอง และจะไม่มีความภูมิใจกับงานที่ง่าย หรืองานที่มีความเป็นไปได้อย่างปลอดภัยหรือเท่ากับไม่มีความเสี่ยงเลย และจะหลีกเลี่ยงงานที่มีความเสี่ยงสูงเกินไป แต่ชอบงานที่มีความเสี่ยงปานกลาง คือ มีโอกาสประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลว ความเสี่ยงระดับนี้ได้มีการประเมินแล้ว ว่าไม่เกินความสามารถที่จะทำให้บรรลุผลสำเร็จ โดยจำเป็นต้องหาทางเลือกไว้หลายทาง เช่น การลงทุนธุรกิจ จำเป็นจะใช้เวลาศึกษาวางแผนการตลาด เลือกกระบวนการผลิตที่เหมาะสมกับวัตถุดิบ เครื่องจักร อุปกรณ์ เงินลงทุน หลักการบริหารพร้อมทั้งคำนวณผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับภายใต้ภาวะเศรษฐกิจ สังคมการเมือง เทคโนโลยีและนโยบายของรัฐ โดยศึกษาอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้วค่อยตัดสินใจและพร้อมที่จะเผชิญกับปัญหา โดยมีการประเมินความเป็นไปได้เป็นอย่างดีแล้ว

2. ต้องการมุ่งความสำเร็จ (Need for Achievement) เมื่อมองเห็นโอกาสแห่งความเป็นไปได้ พร้อมทั้งพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว ผู้ประกอบการจะมุ่งมั่นใช้พลังงานความคิดสติปัญญา ความสามารถทั้งหมด ทำงานหนักทุ่มเทให้กับงาน เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามช่องทางที่วางไว้ โดยไม่คำนึงถึงความยากลำบาก และยังคงต่อสู้ต่อไป พร้อมจะทุ่มเทเวลาทั้งหมดให้กับงาน เกิดการเรียนรู้ถึงความผิดพลาดจากที่ผ่านมา เพื่อแก้ไขไปสู่ความสำเร็จ พอใจภูมิใจในงาน

ออกมามีเด่น จุดมุ่งหมายทางธุรกิจมีได้อยู่ที่ทำกำไร แต่จะทำเพื่อการขยายความเจริญเติบโตของกิจการ กำไรเป็นเพียงเครื่องสะท้อนว่าจะทำได้ และไม่เพียงสนใจที่ผลบรรลุเป้าหมาย แต่สนใจวิธีการของขบวนการที่ทำให้บรรลุเป้าหมายด้วย

3. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creativity Thinking) เมื่อผู้ประกอบการต้องการประสบความสำเร็จ ต้องเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ไม่พอใจที่จะทำในสิ่งซ้ำ ๆ เหมือนแบบดั้งเดิม แต่เป็นผู้ที่ชอบเอาประสบการณ์ที่ผ่านมานำมาประยุกต์ใช้สร้างสรรค์หาวิธีการใหม่ที่ดีกว่าเดิมนำมาใช้กับการบริหารธุรกิจ เป็นผู้เข้าถึงปัญหาแล้วหาทางแก้ไข หาแนวทางพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการ ปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานอยู่ตลอดเวลา กล้าที่จะผลิตสินค้าที่แตกต่างจากตลาดที่มีอยู่เดิม กล้าใช้วิธีการขายที่ไม่เหมือนใคร กล้าประดิษฐ์ค้นคว้าสิ่งแปลกใหม่เข้าสู่ตลาด และเกือบทุกครั้งของความแตกต่างนั้นทำให้ได้ผลสำเร็จเป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังกล้าคิดค้นประดิษฐ์เครื่องจักร เครื่องมืออุปกรณ์ใหม่ ๆ มาใช้ในการผลิต นำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ พร้อมทั้งแสวงหาวัตถุดิบใหม่ ๆ มาทดแทนปรับปรุงกระบวนการดำเนินงาน นำระบบการจัดการสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพเพื่อลดต้นทุนการผลิต ความคิดสร้างสรรค์นี้อาจคิดขึ้นมาเอง หรือเอาแนวคิดมาจากนักประดิษฐ์ นักวิจัยผู้เชี่ยวชาญที่ศึกษามากก็ได้

4. รู้จักผูกพันต่อเป้าหมาย (Addict to Goals) เมื่อการตั้งเป้าหมาย มีการวาดภาพจินตนาการไปถึงความสำเร็จ และจะต้องทำอะไรถ้าล้มเหลว หาสาเหตุว่าเกิดจากอะไร และจะแก้ไขอย่างไร ดังนั้นเพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ผู้ประกอบการจะต้องทุ่มเททุกอย่างเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เป้าหมายนั้นล้วนแต่เป็นการเอาชนะทั้งนั้น มีความคิดผูกพันที่จะเอาชนะ จนสามารถวางแผนกลยุทธ์ไว้ล่วงหน้า มีการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคที่อาจขัดขวางในการไปสู่เป้าหมาย เตรียมป้องกันที่จะเอาชนะปัญหาอุปสรรคที่คาดว่าจะทำให้เกิดการล้มเหลว แต่ขณะเดียวกันมองโลกในแง่ดี มีความหวัง มุ่งมั่นต่อเป้าหมายของความสำเร็จจนมองเห็นอนาคต

5. ความสามารถโน้มน้าวจิตใจผู้อื่น (Ability to motivate) ผู้ประกอบการที่ดี นอกจากมีความสามารถในการทำงานแล้ว ยังต้องมีความสามารถในการชักจูงโน้มน้าวจิตใจ ผู้อื่นให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการทำงาน รู้จักใช้ความสามารถในการทำงานสร้างทัศนคติและแรงจูงใจต่อผู้ร่วมงานให้สามารถเข้าใจการทำงาน และเต็มใจปฏิบัติงานตามที่วางไว้ สามารถโน้มน้าวใจผู้ให้เงินทุน เช่น ธนาคาร ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง ให้คล้อยตามและยินดีให้การสนับสนุนทางการเงินและการลงทุน

6. ยืนหยัดต่อสู้อุตสาหกรรมหนัก (Hard Working) เมื่อพิจารณาครอบคลุมแล้วตั้งเป้าหมาย จะต้องพยายามทำงานหนัก ทำงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ แม้ว่าจะต้องเผชิญกับ

ปัญหาอุปสรรค ถูกกดดันอย่างใหญ่หลวงก็ไม่สามารถหยุดยั้งได้ ขอเพียงให้งานที่รับผิดชอบสำเร็จเท่านั้น

7. เอาประสบการณ์ในอดีตมาเป็นบทเรียน(Learning from Experience) เป็นคุณลักษณะสำคัญที่ควรจะต้องปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการ เป็นการมองผลงานในอดีตที่เคยทำผิดพลาด นำมาเป็นบทเรียนสะท้อนไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนั้นอีก หรือนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานหรือนำไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการทำงาน ให้มุ่งไปสู่การทำงานที่ดีกว่าเดิม โดยมองเหตุการณ์ต่าง ๆ ว่าเป็นโอกาสที่จะได้เรียนรู้ในการทำงาน บางครั้งแม้ว่าจะไม่สามารถทำได้สำเร็จ ก็จะหยุดคิดเพื่อหาวิธีใหม่ ๆ มาแก้ไขปัญหา ไม่มูทะลุยัดมั่นกับแผนเดิมแล้วทำไม่ได้ ผู้ประกอบการจะต้องยืดหยุ่นเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงานจนทำได้สำเร็จ และฟังความคิดเห็นของผู้รู้ผู้แนะนำ

8. มีความสามารถในการบริหารงานและมีความเป็นผู้นำที่ดี (Management and Leadership Capability) มีลักษณะการเป็นผู้นำ รู้หลักการบริหารงานจัดการที่ดี เมื่อต้องทำงานร่วมกับบุคลากรหลายระดับในภาวะที่แตกต่างกันออกไปตามระยะการเติบโตของกิจการ ซึ่งลักษณะของความเป็นผู้นำก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย โดยเฉพาะระยะเริ่มทำธุรกิจ จะต้องรับบทเป็นผู้นำ ที่ลงมือทำทุกอย่างด้วยตนเอง ทำงานหนัก เพื่อให้บรรลุความสำเร็จเอาใจใส่ผู้ร่วมงาน วางแนวทางการทำงาน พร้อมให้คำแนะนำ ผู้ร่วมงานรับคำสั่งด้วยความเต็มใจปฏิบัติ เป็นผู้กำกับดูแลอย่างใกล้ชิด และเป็นกันเอง ผลงานดำเนินไปด้วยดี ต่อมากิจการเติบโตขึ้น การบริหารงานก็เปลี่ยนแปลงไป ลูกน้องมีการเปลี่ยนแปลงและเชื่อมั่นได้มากขึ้น ไว้วางใจและแบ่งความรับผิดชอบให้ลูกน้องมากขึ้น จนถึงปล่อยให้ดำเนินการเอง ส่วนตนเองจะได้มีเวลาใช้ความคิดพัฒนาผลิตภัณฑ์ ขยายกิจการหรือลงทุนใหม่ มีการวางแผนสั่งการ ตัดสินใจทำงานตามที่วางไว้ กล้าลงทุนจ้างผู้บริหารมืออาชีพมาช่วยงานมากกว่าเป็นธุรกิจครอบครัว รู้จักปรับ เปลี่ยนแปลงการบริหารสามารถทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จได้

9. มีความเชื่อมั่นในตนเอง(Be Self Confident) ผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จ มักจะเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง มีความเป็นอิสระและพึ่งตนเองได้ มีความมั่นใจ ตั้งใจเด็ดเดี่ยว เข้มแข็งมีลักษณะเป็นผู้นำ และมีความเชื่อมั่นที่จะพิชิตเอาชนะสิ่งแวดลอมที่น่าสะพรึงกลัวได้ มีความทะเยอทะยาน และไม่ประเมินความสามารถของตนเองสูงเกินไป หรือเชื่อมั่นตัวเองมากเกินไป จึงไม่แปลกที่ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ เคยมีประวัติความล้มเหลวมาแล้วหลายครั้ง โดยเฉพาะช่วงแรกของชีวิตการทำงาน แต่จะไม่เลิกล้ม จนสามารถต่อสู้ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ได้สำเร็จ เชื่อมั่นว่า ไม่ว่าจะสถานการณ์อย่างไรจะต้องพึ่งตนเอง

ได้ ปัจจัยอื่นเป็นปัจจัยเสริมเท่านั้น การทำงานหนัก ความทะเยอทะยานและการแข่งขันจะเป็นสิ่งสนับสนุนตนเองได้ดีที่สุด

10. มีวิสัยทัศน์กว้างไกล (Visionary) เป็นผู้ที่มีการประสพการณ์ สามารถที่จะวิเคราะห์เหตุการณ์ในอนาคตข้างหน้าได้อย่างแม่นยำและพร้อมรับเหตุการณ์ที่จะเปลี่ยนแปลง

11. มีความรับผิดชอบ (Responsibility) รับผิดชอบต่องานที่ทำเป็นอย่างดี เป็นผู้นำในการทำสิ่งต่าง ๆ มักจะมีความคิดริเริ่มแล้วลงมือทำเอง หรือมอบหมายให้ผู้อื่นทำ และเป็นผู้ดูแลจนงานสำเร็จไปตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยจะรับผิดชอบผลการตัดสินใจ ไม่ว่าจะผลออกมาจะดีหรือไม่ มีความเชื่อว่าความสำเร็จเกิดจากความเอาใจใส่ ความพยายาม ความรับผิดชอบมิใช่เกิดจากโชคหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทำให้เกิดขึ้น

12. มีความกระตือรือร้น และไม่หยุดนิ่ง (Enthusiastic) มีการทำงานที่เต็มไปด้วยพลัง มีชีวิตชีวาที่อยากจะท้าทาย มีความกระตือรือร้น ทำงานทุกอย่างโดยไม่หลีกเลี่ยง ทำงานหนักมากกว่าคนปกติทั่วไป เร่งรัดตัวเองทุกวัน มีพลังผูกพันตัวเองไม่อยู่นิ่งด้วย

13. ใฝ่หาความรู้เพิ่มเติม (Take New Knowledge) ถึงแม้จะเชี่ยวชาญชำนาญในการแต่ความรู้และประสบการณ์อย่างอื่น หรือที่มีอยู่ยังไม่เพียงพอ ก็ต้องหาความรู้เพิ่มเติมอยู่ โดยเฉพาะความรู้ข้อมูลทางการตลาด เศรษฐกิจ การเมือง กฎหมาย ทั้งในและต่างประเทศ ข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้เขาวิเคราะห์สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ความรู้ไม่มีวันเรียนจบ ความรู้อาจจะได้จากการสัมมนาฝึกอบรม อ่านหนังสือทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญมาช่วยให้ข้อคิดเห็นแก้ไขปัญหา สิ่งเหล่านี้จะเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้งานสำเร็จเร็วขึ้น

14. กล้าตัดสินใจและมีความมุ่งมั่นพยายาม (Can Make Decision and Be Attempt) กล้าตัดสินใจมีความหนักแน่นไม่หวั่นไหว เชื่อมั่นในตนเองกับงานที่ทำ มีจิตใจของนักต่อสู้ แม้งานจะหนักก็ทุ่มเทให้สุดความสามารถ ไม่กลัวงานหนัก ถือว่างานหนักนั้นเป็นงานท้าทาย ใช้ความรู้ สติปัญญา ความสามารถของตนเองในการทำงาน และจะภูมิใจเมื่อทำได้สำเร็จ ความมุ่งมั่นพยายามนั้น เป็นการทุ่มเทชีวิตจิตใจ มีการแข่งขันกับตัวเองและแข่งขันกับเวลาขวนขวายหาทางแก้ไขปัญหาอุปสรรคจนสามารถบรรลุผลสำเร็จ

15. อย่างตั้งความหวังไว้กับผู้อื่น (Independent) ผู้ประกอบการที่เพิ่งเริ่มทำธุรกิจ มักใช้น้ำพักน้ำแรงที่มาจากตนเอง จึงมีการผลักดันให้ผู้ที่อยู่รอบด้านทำงานหนักอย่างเต็มที่ เช่นเดียวกับตนเองเพื่อให้งานสำเร็จ และมุ่งหวังความสำเร็จ

16. มองเหตุการณ์ปัจจุบันเป็นหลัก (Focus on Current Situation) ผู้ประกอบการบางคนมักจะฝังใจในอดีต ซึ่งบางคนประสบความสำเร็จ บางคนล้มเหลวแล้วไม่สามารถปรับตัวเองได้ บางคนปรับตัวได้โดยพยายามเข้าใจในอดีต บางคนมีแต่โลกแห่งความฝัน สร้างวิมานในอากาศ

แล้วไม่ลงมือทำ จึงไม่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้นผู้ประกอบการจะต้องทำงานปัจจุบันให้ดีที่สุด คิดถึงอนาคตด้วยการวางแผนไว้อย่างรอบคอบ

17. สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดลอม (Adaptable) ต้องเชื่อมั่นในความสามารถ ของคนที่จะปรับตนเองให้เป็นไปตามต้องการของสภาพแวดล้อมมากกว่าปล่อยให้ทุกอย่างเป็นไปตามยถากรรม หรือขึ้นอยู่กับโชค หรือดวง

18. รู้จักประเมินตนเอง (Self Assessment) การทำอะไรรู้จักประเมินตนเอง ไม่ทำ สิ่งใดเกินตัว เกินความสามารถ จะได้ไม่ประสบกับความล้มเหลวในการลงทุนทำธุรกิจ ใน ระยะเวลาแรกการคาดการณ์ตลาดยังไม่ชัดเจน แต่ทำธุรกิจแบบใจใหญ่ แทนที่จะเริ่มเล็ก ๆ ไปก่อน แต่ กลับไปลงทุนใหญ่ทีเดียว ผลลัพธ์ไม่สามารถคาดการณ์ได้ สินค้าที่ผลิตได้ก็ไม่สามารถจะระบาย ออกไปได้ ผลสุดท้ายมีสินค้าค้างสต็อก เงินทั้งหมดก็มาจมอยู่กับสินค้า ไม่สามารถหาเงินลงทุน ต่อไปได้ นี่เป็นสาเหตุของความเกินตัว ทำให้ธุรกิจล้มเหลวได้

19. ต้องมีความร่วมมือและแข่งขัน (Participation and Competition) การทำธุรกิจ ย่อมมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ เพื่อกำไร แม้ว่าจุดมุ่งหมายเดียวกันก็ไม่จำเป็นต้องแข่งให้ล้มไปข้าง หนึ่ง ยังมีวิธีการที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกัน ด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน ออกไป ผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกันจะต้องไม่พยายามทำธุรกิจให้เกิดคู่แข่งขึ้น แต่ต้องดำเนินให้เกิดเพียงคู่แข่งอย่างเดียว ร่วมมือกันพึ่งพาอาศัยกันเพื่อให้ธุรกิจอยู่รอดโดยร่วมกัน ตั้งเป็นสมาคม ชมรม เพื่อช่วยเหลือกัน การทำธุรกิจต้องมีการแข่งขัน ควรแข่งขันในเรื่องพัฒนา ผลิตภัณฑ์ คุณภาพ บริการ ด้านลดต้นทุนการผลิต ถ้าไม่มีการแข่งขัน ก็จะไม่มีการพัฒนาเกิดขึ้น

20. ประหยัดเพื่ออนาคต (Safe for Future) การดำเนินธุรกิจต้องใช้ระยะเวลา ยาวนานกว่าจะบรรลุเป้าหมาย การดำเนินงานระยะสั้นยังไม่เห็นผล ผู้ประกอบการต้องมีการ ประหยัด อดออมไว้เพื่อนำไปขยายกิจการในอนาคต ต้องรู้จักห้ามใจที่จะหาความสุขความสบาย ในช่วงที่ธุรกิจอยู่ในช่วงตั้งตัว เพื่ออนาคตข้างหน้า

21. มีความซื่อสัตย์ (Loyalty) ต้องมีความซื่อสัตย์ต่อลูกค้าในด้านคุณภาพสินค้า และต้องสร้างความเชื่อถือของตัวเองในการเป็นลูกหนี้ที่ดีของธนาคาร เป็นนายที่ดีของลูกน้อง มี ความซื่อสัตย์ต่อหุ้นส่วน ต่อครอบครัว และต่อตนเอง

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (2556:7-8) ได้สรุปปัจจัยแห่งความสำเร็จของ ผู้ประกอบการ มีอยู่ด้วยกัน 7 ประการ ได้แก่

1. ความมุ่งมั่น (Drive) ในชีวิตจริงแล้วการมุ่งมั่นสู่ความเป็นเลิศ (Personal Mastery) เป็นหัวใจสำคัญประการแรก que ทุกคนต้องประพฤติปฏิบัติ เมื่อมีความเพียรอยู่ที่ไหน

ความสำเร็จย่อมอยู่ที่นั่น ผู้ประกอบธุรกิจทุกคนควรพึงจดจำไว้เสมอว่า "ไม่มีความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ใดๆ ที่จะได้มาจากความเพียรพยายามเพียงน้อยนิด"

2. ภูมิปัญญา (Knowledge/Wisdom) ไม่ว่าจะเป็นความรู้ ความสามารถ ทักษะ ทั้งทางด้านเทคนิคและด้านการบริหารที่ต้องมีอย่างครบถ้วน

3. การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) เพื่อเพิ่มพูนภูมิพลังแห่งปัญญาอยู่ตลอดเวลา อันจะนำมาซึ่งโอกาสทางธุรกิจอย่างมากมายมหาศาล

4. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Personal Creativity) อันเนื่องมาจากรูปแบบวิธีคิด (Mental Ability) ที่จะก่อให้เกิดมุมมองแปลกๆ ใหม่ๆ (New Paradigm) ที่แตกต่างไปจากผู้อื่น ไม่ยึดติดกับรูปแบบเดิมๆ สามารถที่จะแสวงหาโอกาส

(Opportunity Seeking) เพื่อนำมาบริหารและพัฒนาให้เกิดเป็นคุณค่าแก่ธุรกิจของตน ทั้งในด้านของการปรับปรุงระบบงานทั่วไป ระบบการผลิต ระบบการตลาด และระบบการบริการลูกค้า ตลอดจนระบบการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์

5. มนุษยสัมพันธ์และทักษะการสื่อสาร (Human Relations and Communications Ability) ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญสำหรับการติดต่อสื่อสาร ให้บริการแก่ลูกค้าและบริหารทีมงานขนาดเล็ก ให้มีความมุ่งมั่นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีความเข้าใจในทิศทาง กลยุทธ์ และ วัตถุประสงค์ ที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างสอดคล้องกัน โดยพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการที่จะเป็นทั้งเจ้าของกิจการ และผู้จัดการในเวลาเดียวกันนั้น ก็คือ เข้าวารมณ หรือ ความฉลาดรู้ทางอารมณ์ (Emotional Quotient - EQ)

6. ทักษะการแก้ปัญหาและตัดสินใจ (Problem Solving & Decision Making Skill) ในการประกอบธุรกิจส่วนตัวนั้น บ่อยครั้งที่จะต้องเผชิญกับปัญหาเชิงระบบของตัวธุรกิจ รวมถึงปัญหารายวันที่เกิดแก่ลูกค้าและสินค้า บริการ ความเข้าใจในตัวปัญหา เทคนิคการวิเคราะห์ปัญหา การกำหนดทางเลือกในการตัดสินใจ ตลอดจนการวิเคราะห์ความคุ้มค่าเพื่อตัดสินใจจะเป็นทักษะที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จทางธุรกิจได้เป็นอย่างดี

7. การบริหารเวลา (Time Management) ความยุติธรรมเพียงประการเดียวที่ปรากฏอยู่บนโลกนี้ ก็คือ เวลาทุกคนมี 24 ชั่วโมงเท่าๆ กัน ขึ้นอยู่กับว่าใครจะใช้ให้หมดไปในลักษณะใด เวลาสำหรับเจ้าของธุรกิจมีคุณค่ายิ่ง ทำอย่างไรจึงจะเกิดคุณประโยชน์ แก่ลูกค้า แก่ครอบครัว และแก่สุขภาพส่วนตัว

วิชัย โสสุวรรณจินดา (2546: 20) ผู้อำนวยการสำนักบริหารทรัพยากรมนุษย์และธุรการ ได้อธิบายถึง ลักษณะของผู้ประกอบการที่ต้องการความสำเร็จนั้น จะมีปัจจัยภายในเป็น

แรงผลักดันพร้อมกับความสามารถด้านจิตใจ และมีปัจจัยภายนอกด้านความสามารถ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร และความรู้ทางเทคนิค ดังคำอธิบายต่อไปนี้

1. แรงผลักดัน หมายถึง แรงจูงใจให้บุคคลทำงาน โดยเป็นลักษณะทางด้านบุคลิกภาพ เช่น ความรับผิดชอบ ความกระฉับกระเฉง ความคิดริเริ่ม ความเพียรพยายาม และความทะเยอทะยาน ผู้ประกอบการที่มีแรงผลักดัน จะมีโอกาสประสบความสำเร็จมากกว่าผู้ประกอบการที่ปล่อยปละละเลยและทำงานแบบตามบุญตามกรรม

2. ความสามารถด้านจิตใจ ประกอบด้วย สติปัญญา (IQ) ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ผู้บริหารธุรกิจขนาดย่อมต้องใช้สติปัญญาอย่างมีเหตุผล ต้องสามารถปรับการกระทำของคนให้เข้ากับความต้องการของธุรกิจในสถานการณ์ต่างๆ (ความคิดสร้างสรรค์) และสามารถวิเคราะห์ปัญหาเพื่อการแก้ไขปัญหาได้ (ความคิดวิเคราะห์)

3. ความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์ เป็นความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้าและพนักงาน โดยประกอบด้วย ความมั่นคงด้านอารมณ์ ความสามารถในการเข้าสังคม การรู้จักผ่อนหนักผ่อนเบา ผู้บริหารที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีย่อมสร้างความร่วมมือในหมู่พนักงานให้เกิดขึ้น ทำให้ลูกค้ามีความพึงพอใจในการใช้บริการ และมีโอกาสประสบความสำเร็จมากกว่าผู้ที่ไม่มียุทธศาสตร์ที่ดี

4. ความรู้ทางเทคนิค เป็นความรู้ในธุรกิจที่ดำเนินการ ทั้งนี้ผู้ประกอบการต้องมีความรู้ในกิจการที่ดำเนินการเป็นอย่างดี รู้วิธีการทำงานทุกขั้นตอน และสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้

1.3 การวัดความสำเร็จของธุรกิจ

ในการวัดความสำเร็จของธุรกิจนั้น มีนักวิชาการได้ให้แนวคิดไว้หลายแนวทาง ดังเช่น แคปแลน และ นอร์ตัน (Kaplan and Norton, 1992, อ้างถึงในสุทธิดา เสถียรมาสม, 2555: 39) เสนอว่า ในระบบการวัดผลสำเร็จทางธุรกิจแบบดั้งเดิมมุ่งเน้นการวัดด้านการเงินเป็นหลัก แต่การวัดด้านการเงินเป็นเพียงการบอกเรื่องราวของเหตุการณ์ในอดีต ซึ่งเหมาะสมกับยุคของธุรกิจอุตสาหกรรมที่ลงทุนในกำลังการผลิตสำหรับระยะยาว และความสัมพันธ์กับลูกค้า ไม่ใช่จุดสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จได้ทั้งหมด เมื่อธุรกิจก้าวเข้าสู่ยุคเทคโนโลยี ธุรกิจจำเป็นต้องสร้างคุณค่าในอนาคตโดยผ่านการลงทุนด้านลูกค้า ผู้ร่วมค้า พนักงาน กระบวนการธุรกิจ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ดังนั้น การที่จะวัดผลสำเร็จขององค์กรนั้น นอกจากจะวัดผลสำเร็จทางด้านการเงินแล้ว ยังจะวัดผลสำเร็จทางด้านลูกค้าด้านกระบวนการภายในธุรกิจ และด้านการเรียนรู้กับการเติบโตหรือด้านการเรียนรู้และนวัตกรรมประกอบกันด้วย

นอกจากนี้ นิตย สัมมาพันธ์ (2542 : 19) ได้เสนอ “ตัววัด” ความสำเร็จของธุรกิจในระดับกลยุทธ์ (Strategic Goals) โดยระบุเป็น “ตัวแปร” หรือ “ผลงานสำคัญ” (Major Result Areas) ด้านต่างๆ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดง “ตัวแปร” หรือ “ผลงานสำคัญ” ระดับกลยุทธ์ 9 ด้าน

ผลงานสำคัญ	คำอธิบาย
1. สถานภาพทางการตลาด (Market Position)	วัดจากเป้าหมายและการบรรลุเป้าหมายด้าน “ฐานะทางการตลาด” (Market Standing) “ส่วนแบ่งตลาด” (Market Share) ทั้งตลาดปัจจุบันและตลาดใหม่ รวมทั้งสินค้าใหม่และบริการที่มุ่งสร้าง “ความภักดีจากลูกค้า” (Customer Loyalty)
2. คุณภาพ (Quality)	รักษาและพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ และ/หรือบริการของบริษัท
3. นวัตกรรม (Innovation)	สามารถบรรลุถึงระดับของการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ รวมทั้งกระบวนการใหม่ๆ ซึ่งหมายถึงทักษะและกิจกรรมที่จำเป็นจะต้องมีเพื่อเพิ่มพูนสมรรถนะของบริษัทในเชิงแข่งขันได้อย่างยั่งยืนในระยะยาว
4. ความรับผิดชอบต่อสังคม (Social Responsibility)	ทะนุบำรุงรักษาพฤติกรรมอันประกอบไปด้วย จริยธรรม รวมทั้งแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมในด้านต่างๆ เช่น มีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตโดยรวม เป็นต้น
5. ทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources)	สรรหา พัฒนา และทะนุบำรุงรักษาทรัพยากรบุคคลทุกระดับให้มีคุณภาพสูงทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะและทัศนคติ รวมทั้งพนักงานสัมพันธ์และความสัมพันธ์กับสหภาพแรงงาน(ถ้ามี)
6. ทรัพยากรทางการเงิน (Financial Resources)	จัดหา เก็บรักษาและจัดการทรัพยากรการเงินอย่างเหมาะสม
7. ทรัพยากรทางกายภาพ (Physical Resource)	จัดหา สร้าง และซ่อมบำรุงรักษาทรัพยากรทางกายภาพ (เช่น อาคาร สถานที่ โรงงาน เครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยี) ที่จำเป็นในการดำเนินธุรกิจ รวมทั้งมีการนำมาใช้อย่างเหมาะสม
8. ประสิทธิภาพด้านต้นทุน (Cost Efficiency)	มีการใช้ทรัพยากรทุกประเภท ทุกชนิด อย่างมีประสิทธิภาพเป็นผลให้บริษัทสามารถผลิตสินค้าและ/หรือให้บริการด้วยต้นทุนต่ำ

ตารางที่ 1 แสดง “ตัวแปร” หรือ “ผลงานสำคัญ” ระดับกลยุทธ์ 9 ด้าน (ต่อ)

ผลงานสำคัญ	คำอธิบาย
9. การทำกำไร (Profitability)	ผลงานสำคัญ คำอธิบายระดับกำไรจะต้องเหมาะสม (ไม่ต่ำเกินไป และไม่สูงจนเป็นการค้ากำไรเกินควร) รวมทั้ง ดัชนีบ่งชี้อื่นๆ (Indicators) ซึ่งแสดงถึงฐานะการเงินที่ดี

ที่มา: นิตย สัมมาพันธ์, ยุทธศาสตร์การบริหารใน 3 โลกธุรกิจสู่ความสำเร็จ, พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพฯ : เอ็กเซเปอร์เน็ท, 2542), 19.

ทั้งนี้ “ผลงานสำคัญ” ด้านต่างๆ ทั้ง 9 ประการ ข้างต้น อาจแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ ด้วยกัน คือ

1. กลุ่มเสริมสร้างสมรรถภาพทางการตลาดประกอบด้วย 4 ตัวแปร คือ สถานภาพทางการตลาด การพัฒนาและรักษาคุณภาพ การมีนวัตกรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม

2. กลุ่มบริหารทรัพยากร ประกอบด้วย 3 ตัวแปร คือ ทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรทางการเงิน และทรัพยากรทางกายภาพ

3. กลุ่มเศรษฐกิจ ประกอบด้วย 2 ตัวแปร คือ ประสิทธิภาพด้านต้นทุน และการทำกำไร อย่างไรก็ตาม ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นว่า เกณฑ์การพิจารณาความสำเร็จของธุรกิจนั้นมิได้หลากหลายแนวทาง จึงทำให้ในบางครั้งผู้ประกอบการที่มองว่าตนเองประสบความสำเร็จนั้น เมื่อมองในมุมมองของบุคคลอื่น ผู้ประกอบการอาจถูกมองว่าไม่ประสบความสำเร็จก็ได้ ดังนั้น การวัดความสำเร็จของผู้ประกอบการ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาในหลาย ๆ ด้านประกอบกัน ดังนี้

3.1 การวัดโดยตัวบุคคล ผู้ประกอบการเป็นผู้กำหนดความสำเร็จด้วยตนเอง ซึ่งมักจะใช้ความเป็นไปในด้านการเงินเป็นตัวสะท้อนธุรกิจ และความพึงพอใจจากรายได้ที่มาจากการดำเนินธุรกิจ

3.2 การวัดจากระดับความสำเร็จทางเศรษฐกิจ โดยพิจารณาจากข้อมูลด้านการเงิน จำนวนลูกค้า ผลกำไร และยอดขาย

3.3 การวัดโดยผู้เกี่ยวข้องในธุรกิจ ทั้งด้านลูกค้า และพนักงานในด้านการรับรู้ความสำเร็จที่มีต่อธุรกิจ

3.4 การวัดจากการสังเกตของผู้ประกอบการในการสัมภาษณ์ เพื่อประเมินความสำเร็จของผู้ประกอบการ

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความสำเร็จทางธุรกิจทำให้ทราบถึงตัววัดความสำเร็จของธุรกิจในระดับกลยุทธ์ โดยระบุเป็นตัวแปรหรือผลงานสำคัญ ด้านต่าง ๆ ตามแนวคิดของ นิตยัมมาพันธ์ (2542) ประกอบไปด้วย สถานภาพทางการตลาด (Market Position) คุณภาพ (Quality) นวัตกรรม (Innovation) ความรับผิดชอบต่อสังคม (Social Responsibility) ทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources) ทรัพยากรทางการเงิน (Financial Resources) ทรัพยากรทางกายภาพ (Physical Resource) ประสิทธิภาพด้านต้นทุน (Cost Efficiency) และการทำกำไร (Profitability) ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดเหล่านี้มาใช้ในการศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)

2. แนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิผล

2.1 ความหมายของประสิทธิผล

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของประสิทธิผล (effectiveness) ไว้ ดังนี้ ศิริชัย กาญจนวาสิ (2550: 147) ให้ความหมายประสิทธิผล หมายถึง การบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่พึงปรารถนา นั่นคือ ผลการปฏิบัติงานไม่ว่าจะเป็นผลผลิต ผลกระทบ ผลลัพธ์ ได้ผลตรงตามผลที่คาดหวังไว้และเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้หรือผู้บริโภค พรศิริ วณิชลักษณ์ (2552: 25) ประสิทธิภาพ เป็นผลจากการ ปฏิบัติงานที่บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้และเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้หรือผู้บริโภค

ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2526: 41-42) ให้ความหมายคำว่า “ประสิทธิผล” ว่าเป็นเรื่องของการเน้นความสัมพันธ์ที่ซึ่งส่งออกแทนที่จะเป็นสิ่งป้อนเข้า จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการประเมินผลลัพธ์ ซึ่งได้แก่ การศึกษาว่าผลลัพธ์ที่ปรากฏบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด โดยไม่สนใจว่าโครงการจะดำเนินไปตามขบวนการที่วางไว้หรือไม่ แต่มุ่งที่การวัดผลลัพธ์ซึ่งปรากฏในสภาพแวดล้อม

ภรณ์ กิรติบุตร (2529: 2) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผล หมายถึง คุณภาพชีวิตของการทำงาน ประสิทธิภาพขององค์การจะมีได้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่องค์การสามารถทำประโยชน์จากสภาพแวดล้อมจนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และสิ่งที่สำคัญที่อยู่เบื้องหลังควบคู่กับประสิทธิผล คือ ประสิทธิภาพ ซึ่งหมายถึง การมีสมรรถนะสูง สามารถมีระบบทำงานที่ก่อให้เกิดผลได้สูง โดยได้ผลผลิตที่มีมูลค่าสูงกว่ามูลค่าทรัพยากรที่ใช้ไป

เอชซีโอนี (Etzioni, 1964 :8) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลว่า หมายถึง ขนาดของความสามารถขององค์การในการที่จะสามารถทำงานบรรลุเป้าหมายต่าง ๆ ที่กำหนดไว้

ฟีเดเลอร์ (Fiedler, 1967: 9) กล่าวว่าประสิทธิผลหมายถึง ความสำเร็จของการทำงานหรือความพึงพอใจในการทำงานของสมาชิก หรือขวัญของสมาชิกดี

กิบสัน (Gibson, 1982, อ้างถึงใน กาญจนา ชาวนาฟาด, 2554: 38) ได้ให้ความหมายประสิทธิผลไว้ว่า เป็นสถานะซึ่งองค์การที่ระยะเวลาผ่านไปเพิ่มผลผลิตขึ้น ขณะที่ปัจจัยนำเข้าคงที่หรือลดน้อยลง โดยมีตัวบ่งชี้ที่จำแนก ดังนี้

1. ระยะสั้น (Short-run) วัดจากการผลิต ประสิทธิภาพ และความพอใจ
2. ระยะกลาง (intermediate) วัดจากความสามารถในการปรับตัวและพัฒนา
3. ระยะยาว (Long-run) วัดจากความอยู่รอดขององค์การ

จากความหมายของคำว่าประสิทธิผลดังกล่าวข้างต้น จึงสรุปได้ว่า ประสิทธิผลของโครงการ หมายถึง การที่โครงการสามารถดำเนินกิจกรรมบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2.2 แนวทางการประเมินประสิทธิผล

จากแนวคิดและการวิเคราะห์ห้วงยัดตลอดการสร้างแบบจำลองในเรื่องการประเมินประสิทธิผลขององค์การ สามารถแยกแนวทางกว้าง ๆ ได้ 3 แนวทาง (ภรณ์ กิรีดิบุตร, 2529 : 185-188 อ้างถึงในวารุณี ไชยสุริยะศักดิ์, 2555: 10) ดังนี้

2.2.1 การประเมินประสิทธิผลในแง่เป้าหมาย (The Goal Approach) การใช้แบบจำลองของเป้าหมาย (Gold Model) เพื่อการวิเคราะห์ประสิทธิผลขององค์การมีหลายรูปแบบ โดยมาตรการในการวัดผลนี้ตั้งอยู่บนวิธีการ และเป้าหมาย (Means and End) ขององค์การมากกว่าที่จะใช้เกณฑ์การวัดจากภายนอกองค์การ (productivity) และพบว่า ความสามารถในการผลิต (Flexibility) ความยืดหยุ่นคล่องตัว (Strain) และปราศจากซึ่งความกดดัน (Conflict) มีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับประสิทธิผลเป็นเกณฑ์ที่บ่งชี้ (Indicators) ความมีประสิทธิผลปัจจัยเหล่านี้สัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดเป้าหมายขององค์การ

2.2.2 การประเมินประสิทธิผลในแง่ของระบบ-ทรัพยากร (The System-Resource Approach) แนวทางนี้พยายามหลีกเลี่ยงจุดอ่อน และข้อบกพร่องบางประการของการประเมินผลในแง่ของเป้าหมายโดยไม่พิจารณาถึงเป้าหมายขององค์การ เพราะเห็นว่าเป็นไปได้ยากที่จะใช้ในการบรรลุเป้าหมาย เป็นเครื่องวัดประสิทธิผลขององค์การ และมีการใช้แบบจำลองของระบบทรัพยากรในการวิเคราะห์ประสิทธิผลขององค์การแทน แบบจำลองดังกล่าวตั้งอยู่บนแนวความคิดว่าองค์การเป็นระบบเปิด ซึ่งมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมในการแลกเปลี่ยน (Exchange) และการแข่งขัน (Competition) ดังนั้นประสิทธิผลจึงหมายถึงความสามารถขององค์การในการแสวงหาผลประโยชน์จากสภาพแวดล้อม เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพยากรซึ่งหายากและมี

คุณค่า องค์การจะมีประสิทธิผลสูงสุดก็ต่อเมื่อองค์การสามารถแสวงหาประโยชน์สูงสุด (Maximizes) ได้จากตำแหน่งที่ทำการต่อรองและใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด (Optimizes) ในการได้มาซึ่งทรัพยากร (Resource Procurement)

2.1.3 การประเมินประสิทธิผลโดยใช้หลายเกณฑ์ (The Multiple Criteria Effectiveness) วิธีการนี้มีความเหมาะสมเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง ทั้งในแง่ นักวิชาการและเมื่อนำมาใช้ใน การวัดประสิทธิผลขององค์การในทางการปฏิบัติ โดยใช้เกณฑ์ต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. ความหมายในการผลิตและประสิทธิภาพ โดยวัดจากผลผลิต
2. ลักษณะขององค์การ เช่น บรรยากาศขององค์การ สไตล์การอำนวยความสะดวกและสมรรถนะขององค์การในการปฏิบัติงาน
3. พฤติกรรมในการผลิต เช่น การร่วมมือร่วมใจการพัฒนา การปฏิบัติงานที่เชื่อถือได้

แนวความคิดทำนองเดียวกันนี้ก็ได้ถูกเสนอในลักษณะของการสร้างแบบจำลองโดย Gibson และคณะ (1997) ซึ่งสรุปจากการรวบรวมการศึกษาวิจัยที่ได้ผ่านมามีเครื่องบ่งชี้ความมีประสิทธิภาพขององค์การควรจะประกอบด้วยตัวแปรต่อไปนี้

1. ความสามารถในการผลิต (Productivity) เป็นเครื่องบ่งชี้ความมีประสิทธิภาพขององค์การ ในด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมของโครงการ ช่วยให้ทราบถึงความสำเร็จในการจัดกิจกรรมของผู้เข้าร่วมโครงการ
2. ประสิทธิภาพ (Efficiency) เป็นเครื่องบ่งชี้ความมีประสิทธิภาพขององค์การ ในด้านประสิทธิภาพของจัดกิจกรรมในโครงการ ช่วยให้ทราบถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมที่จัดขึ้น สามารถพัฒนาความรู้และความสามารถผู้เข้าร่วมโครงการอย่างไร
3. การปรับตัว (Adaptiveness) เป็นเครื่องบ่งชี้ความมีประสิทธิภาพขององค์การ ในด้านการปรับตัวของผู้เข้าร่วมโครงการ เป็นการวัดที่ระดับที่บุคคลหรือกลุ่มคนสามารถปรับตัวต่อความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น ณ เวลาใดๆ โดยปกติแล้วโครงการเกี่ยวกับการปรับตัวจะมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มความสามารถในการปรับตัวเพราะการปรับตัวเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยระยะเวลายาวนานมากเกินกว่าที่โครงการปรกติหนึ่งๆ จะสามารถทำให้บรรลุผลได้ภายในระยะเวลาของโครงการ
4. การพัฒนา (Development) เป็นเครื่องบ่งชี้ความมีประสิทธิภาพขององค์การ ในด้านการพัฒนาของผู้เข้าร่วมโครงการ เป็นการวัดที่ระดับที่บุคคลหรือกลุ่มคน มีเป้าหมายเพื่อวัดพัฒนาการด้านสัดส่วนของกำไรต่อเงินลงทุน ยอดขายต่อการจ้างงาน อัตราการเจริญเติบโตของธุรกิจ ภาวะผู้นำ ความรู้ความสามารถ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการทำงานเป็นทีม

2.3 วิธีการที่ใช้ในการประเมินประสิทธิผล

การประเมินประสิทธิผลเป็นวิธีที่ใช้ในการประเมินเมื่อสิ้นสุดโครงการแล้ว สี่มา สีมานันท์ (2522 อ้างถึงใน พรศิริ วณิชลักษณ์, 2552:26) กล่าวว่า วิธีการที่ใช้ในการประเมิน ประสิทธิภาพของงานที่ใช้กันในปัจจุบันนี้มี 4 วิธี คือ

1. วิธีจับบันทึกปริมาณงานใช้กับงานประจำที่ทำตามแบบซ้ำ ๆ กัน
2. การใช้มาตรประเมินค่า ซึ่งจะกำหนดรายการที่ต้องการจะประเมินเอาไว้แล้ว ให้ผู้ประเมินจำแนกคุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการประเมินว่ามีลักษณะนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด
3. การตรวจสอบผู้ประเมินตอบคำถามเกี่ยวกับลักษณะของสิ่งที่ประเมิน โดยเขียนเครื่องหมายลงในช่องคำตอบที่เตรียมไว้แล้วว่าสิ่งที่ประเมินนั้นมีคุณลักษณะนั้น ๆ หรือไม่ ซึ่งเป็นวิธีที่ใกล้เคียงกับวิธีที่ 2
4. วิธีเปรียบเทียบสิ่งที่ต้องการประเมินทีละคู่ โดยพิจารณาจากคุณสมบัติหรือ ผลงาน แล้วตัดสิน ทีละคู่ว่ากลุ่มไหนดีกว่ากัน ทำจนครบแล้วรวมคะแนนจัดลำดับที่ วิธีการที่กล่าว มาข้างต้นนี้ วิธีที่มีผู้นิยมใช้กันมากที่สุดคือมาตรประเมินค่า

2.4 เกณฑ์การวัดประสิทธิผล

ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2529, อ้างถึงใน พรศิริ วณิชลักษณ์, 2552:27) ได้กล่าวถึง เกณฑ์การวัดประสิทธิผลไว้ว่า เป็นการพิจารณาความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมาย ของโครงการ เป็นการตอบคำถามว่าผลลัพธ์ของโครงการที่ปรากฏบรรลุ วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ เพียงไร ประสิทธิภาพเป็นเรื่องเกี่ยวกับการใช้หลักเหตุผลทางเทคนิค วิชาการ (technical rationality) โดยไม่สนใจว่าโครงการจะดำเนินไปตามกระบวนการที่วางแผนไว้ หรือไม่แต่มุ่งที่การวัดผลลัพธ์บาง ลักษณะได้ก้าวไกลไปกว่าการมุ่งมองเพียงวัตถุประสงค์โดยรวม ผลลัพธ์อื่น ๆ ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับ โครงการ ได้แก่ ผลลัพธ์ทางอ้อม และผลลัพธ์ที่ไม่ได้คาดหมาย

อนันต์ เกตุวงศ์ (2530, อ้างถึงใน พรศิริ วณิชลักษณ์, 2552:27) ได้กำหนดเกณฑ์ การวัดประสิทธิผลไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของแผนงานเป็นการพิจารณาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่าง ความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามแผนกับความสำเร็จที่ผู้วางแผนคาดว่าจะได้รับและวัด โดย การนำเอาสถานะ (Status) ที่ได้จากการประเมินผลจากการปฏิบัติงานตามแผน ไปด้วยสถานะที่ เป็นอยู่เดิมก่อนที่จะนำไปใช้
2. ทรัพยากรที่ใช้ในการปฏิบัติการตามแผน เป็นการพิจารณาเปรียบเทียบ ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนหรือปริมาณของทรัพยากรที่กำหนดไว้ในแผนว่าจะต้องใช้เท่าไรกับ ทรัพยากรที่ใช้ไปจริงจากการปฏิบัติการตามแผน

3. กิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผน เป็นการพิจารณาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมที่ได้กำหนดไว้ในแผนว่าเป็นไปตามแผนหรือแตกต่างกันอย่างไรกับกิจกรรมที่แท้จริงในการปฏิบัติให้ได้ตามแผน

2.5 ประโยชน์ในการวัดประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน

สิริรัตน์ สวดยสม (2546: 25-26, อ้างถึงใน กาญจนา ชาวณาฟาติ, 2554 : 40) ความพร้อมและความสามารถของแต่ละบุคคลในการปฏิบัติงานจะช่วยพิจารณาคัดเลือกพนักงานเข้ามาทำงานในองค์กรได้อย่างเหมาะสม ซึ่งหากได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานด้วยกระบวนการที่ถูกต้องแล้ว ย่อมก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อองค์กร

1.1 เป็นประโยชน์ในการพัฒนาบุคลากร ผลการประเมินประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานจะชี้ให้เห็นจุดอ่อนและความต้องการในการฝึกอบรมของพนักงานและการมีส่วนร่วมทำให้สามารถปรับปรุงวิธีการทำงานเพื่อให้ผลงานดีขึ้นกว่าเดิม และมีโอกาสก้าวหน้าต่อไป

1.2 ผลการประเมินประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน จะเป็นข้อมูลสำหรับการวางแผนกำลังคนขององค์กร กล่าวคือ การพิจารณาทบทวนการทำงานทำให้ทราบถึงจุดอ่อน-จุดแข็งและความสามารถของพนักงานซึ่งเป็นข้อมูลอ้างอิงในการตัดสินใจเลื่อนขั้น และโยกย้ายตำแหน่งงาน

1.3 เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ความก้าวหน้าในอาชีพการงาน เพราะการประเมินประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน ทำให้ทราบถึงศักยภาพ ความสามารถ จุดเด่นและจุดด้อยของพนักงานแต่ละคน ซึ่งเป็นประโยชน์ในการคัดเลือกใช้คนให้เหมาะสมกับความสามารถ

1.4 ประโยชน์ด้านการบริหารค่าจ้างและเงินเดือน กล่าวคือ ใช้ผลการประเมินประสิทธิผลในการปฏิบัติงานเป็นหลักในการพิจารณาปรับเพิ่มค่าจ้างและเงินเดือนของพนักงาน

2. ประโยชน์ต่อพนักงาน

2.1 ทำให้พนักงานทราบว่าตนเองมีจุดเด่น จุดด้อยอะไรบ้าง เพื่อดำเนินการปรับปรุงประสิทธิผลการทำงานของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

2.2 เป็นเครื่องจูงใจให้พนักงานในองค์กรทำงานด้วยความอดุสาหะ เต็มกำลังความสามารถ เพราะมั่นใจในกระบวนการประเมินผลการทำงาน

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิผลขององค์กร ทำให้ทราบถึงเครื่องบ่งชี้ความมีประสิทธิภาพขององค์กร ตามแนวคิดของกิ๊บสัน และคณะ (Gibson and Othere) ประกอบด้วย ความสามารถในการผลิต (Productivity) ประสิทธิภาพ (Efficiency) ความพึงพอใจ (Satisfaction) การปรับตัว (Adaptiveness) และการพัฒนา (Development) ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิด

เหล่านี้มาใช้ในการศึกษาประสิทธิผลของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยใช้เป็นตัวแปรอิสระในกรอบแนวคิดการวิจัย ใช้เป็นประเด็นคำถามในส่วนของประสิทธิผลการดำเนินโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร และใช้เป็นประเด็นในการตั้งสมมติฐานการวิจัยเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ของประสิทธิผลของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) กับความสำเร็จ และผู้เข้าอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ที่มีลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีประสิทธิผลการดำเนินงาน โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ต่างกัน

3. โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)

ความเป็นมา

ตามที่รัฐบาลมีนโยบายมุ่งกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาค เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีงานทำ มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ช่วยแก้ปัญหาความยากจนและกระจายรายได้สู่ชนบท ซึ่งเป็นการเกื้อหนุนการกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคของประเทศ สำหรับปัจจัยสำคัญๆ ที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาค นอกจากความพร้อมทางด้านการลงทุน เทคโนโลยี และเงินทุนแล้ว ปัจจัยสำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ ตัวผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม จะต้องได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ และมีทักษะด้านการจัดการธุรกิจสมัยใหม่

การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้เกิดผู้ประกอบการรายใหม่ และพัฒนาผู้ประกอบการที่มีอยู่เดิมให้เป็นผู้ประกอบการที่มีประสิทธิภาพ รู้หลักการคิดก่อนการลงทุนหรือขยายกิจการ และสามารถบริหารงานให้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ ทำให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม เข้าใจในหลักการจัดการ และรู้จักวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการก่อนที่จะทำการลงทุน เพื่อพัฒนาผู้มีแนวโน้มที่จะลงทุนประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม ให้เป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่ประสบผลสำเร็จ เพื่อให้ก่อกำเนิดการลงทุนเพิ่มขึ้น มีการจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น รวมทั้งมีการนำวัตถุดิบในท้องถิ่นมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มหลักสูตรการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกอบรมประกอบด้วยหมวดวิชา 4 หมวด คือ

1. การเสริมสร้างลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ
2. การจัดการธุรกิจสมัยใหม่

3. การศึกษาความเป็นไปได้ของการลงทุน

4. ความรู้ในการจัดตั้งและดำเนินธุรกิจ

วิธีการฝึกอบรม

ประกอบด้วยกิจกรรมพิเศษ การบรรยาย การอภิปราย การเยี่ยมชมโรงงาน กรณีตัวอย่างและแบบฝึกหัด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เข้ารับการอบรม ได้เรียนรู้หลักวิชาอย่างรวดเร็ว

ระยะเวลาอบรม

ใช้เวลา 3 สัปดาห์ ช่วงบ่าย วันอังคาร - ศุกร์ เพื่อเปิดโอกาสให้ทำธุรกิจครึ่งวันเช้า สำหรับวันเสาร์ - อาทิตย์ ไข้เต็มวัน หยุดสัปดาห์ละวัน

วิทยากร/ผู้เชี่ยวชาญ

ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้และประสบการณ์จากหน่วยงานต่างๆ ทั้งของรัฐและเอกชน

กลุ่มเป้าหมาย และคุณสมบัติของกลุ่มเป้าหมาย

ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมที่ดำเนินการอยู่แล้ว ผู้ที่มีแนวโน้มจะลงทุนประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม เป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจของกิจการ มีอายุระหว่าง 20 - 55 ปี อ่านออกเขียนได้ และคิดคำนวณตัวเลขได้ - ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมที่ดำเนินการอยู่แล้ว

คุณสมบัติ

1. ผู้ที่มีแนวโน้มจะลงทุนประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม
2. เป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจของกิจการ
3. มีอายุระหว่าง 20 - 55 ปี
4. อ่านออก เขียนได้ และคิดคำนวณตัวเลขได้

เนื้อหาหลักสูตร

1. การเสริมสร้างลักษณะของผู้ประกอบการที่เก่งและดี

มุ่งปลูกฝังคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่เก่งและดีให้กับผู้เข้าฝึกอบรม โดยผ่านรูปแบบ กิจกรรมเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการประกอบการ เป็นการสร้างพลังปรารถนาความสำเร็จให้เกิดในตัวผู้ประกอบการด้วยการนำเอาหลักจิตวิทยาและกิจกรรมในเชิงธุรกิจมาช่วยในการวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานของผู้เข้าร่วมโครงการ

2. การบริหารธุรกิจสมัยใหม่

มุ่งพัฒนาผู้เข้าร่วมโครงการให้มีความรู้ในด้านการจัดการสมัยใหม่ และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในกิจการของตนอย่างเหมาะสม

3. การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการลงทุน

เพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้ทราบถึงวิธีวิเคราะห์โครงการก่อนการลงทุน หรือขยายกิจการว่าได้ผลตอบแทนคุ้มค่าหรือไม่ก่อนตัดสินใจลงทุน

4. ความรู้เรื่องการจัดตั้งธุรกิจ

เน้นให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้ทราบถึงบริการความช่วยเหลือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประกอบการ การปฏิบัติตามกฎหมาย

หัวข้อหลักสูตรอบรมเชิงปฏิบัติการ

ตารางที่ 2 แสดงหัวข้อหลักสูตรอบรมเชิงปฏิบัติ

หัวข้อหลักสูตรอบรมเชิงปฏิบัติการ	จำนวนชั่วโมง
ลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ	38
1. กิจกรรมเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	28
2. การสร้างความสำเร็จในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม	5
3. การสร้างภาวะผู้นำ	5
การจัดการธุรกิจสมัยใหม่	39
1. หลักการจัดการและการจัดการบุคคล	5
2. การจัดการด้านการตลาด	5
3. เทคนิคการเพิ่มผลผลิต การผลิตสินค้าและบริการ (มีการเยี่ยมชมโรงงาน)	8
4. การบริหารการดำเนินงานการผลิต	6
5. การบัญชีและการเงินธุรกิจสำหรับผู้ประกอบการ	6
โครงการลงทุนอุตสาหกรรม	49
1. การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ	18
2. การเขียนโครงการลงทุนและการเตรียมเสนอโครงการลงทุน	26
3. การเสนอและวิจารณ์โครงการลงทุนอุตสาหกรรม	5

ตารางที่ 2 แสดงหัวข้อหลักสูตรอบรมเชิงปฏิบัติ (ต่อ)

หัวข้อหลักสูตรอบรมเชิงปฏิบัติการ	จำนวนชั่วโมง
ความรู้ในการจัดตั้งธุรกิจ	6
1. ภาษีอากร	5
2. บริการของรัฐและเอกชนเพื่อการส่งเสริมอุตสาหกรรม	1
รวม	132

ผลสัมฤทธิ์จากโครงการ

โครงการ คพอ. ได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2523 มีสมาชิกทั่วประเทศกว่า 7,053 ราย จาก 76 จังหวัดทั่วประเทศ ได้ทำการติดตามประเมินผลผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการในปี 2551 และ 2552 มีผลลัพธ์ดังนี้

1. ด้านการดำเนินเป็นธุรกิจ มียอดขายเพิ่มขึ้น 2,845.74 ล้านบาท/ปี
2. ด้านการลงทุน มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น 2,026 คน และมีการลงทุนเพิ่มขึ้น 1,409.08 ล้านบาท
3. ด้านประสิทธิภาพการผลิต สามารถลดต้นทุนได้ 55.51 ล้านบาท ของเสียลดลง 23 ล้านบาท

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธิดารัตน์ ไขแก้ว (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิผลของการดำเนินโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) เทศบาลนครเชียงราย อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ผลการศึกษพบว่าประสิทธิผลการบริหารงานโครงการ SML ในด้านความชัดเจนของนโยบายโครงการ SML ด้านงบประมาณและด้านทรัพยากรอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของปัจจัยนำเข้าพบว่ามีประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ประกอบด้วยด้านความชัดเจนของนโยบายโครงการ SML ด้านงบประมาณ ด้านทรัพยากรการบริหาร ด้านการวางแผน ด้านการจัดหน่วยงานและเตรียมทำงาน ด้านการประสานงาน ด้านการประเมินผล ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับ และด้านการสนับสนุน จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีเพียงด้านการอำนวยความสะดวกและด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนเท่านั้นที่มี ประสิทธิผลอยู่ในระดับสูง

สมแก้ว รุ่งเลิศเกรียงไกร และคณะ (2550) งานวิจัยเรื่องคุณลักษณะผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในภาคใต้ : ภาคการบริการ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาคุณลักษณะผู้ประกอบการภาคธุรกิจบริการในภาคใต้ที่ประสบความสำเร็จ (2) หาความสัมพันธ์ของคุณลักษณะสำคัญทั่วไปของผู้ประกอบการกับการประสบความสำเร็จ และ (3) กำหนดรูปแบบการให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรม หรือการให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการโดยจัดเก็บตัวอย่าง จำนวน 393 ตัวอย่าง และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป LISREL ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ในภาคธุรกิจบริการมีลักษณะวิสาหกิจเป็นแบบเจ้าของคนเดียว มีทำงาน เป็นบุตรคนกลาง และมีเหตุผลในการประกอบธุรกิจ เพื่อต้องการเป็นอิสระและบริหารงานเอง ในการศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่อธิบายถึงความสัมพันธ์ของลักษณะวิสาหกิจลักษณะผู้ประกอบการ คุณลักษณะผู้ประกอบการ และความสามารถทางการจัดการพบว่า คุณลักษณะผู้ประกอบการเป็นผลมาจากลักษณะวิสาหกิจ ลักษณะผู้ประกอบการและความสามารถทางการจัดการ นอกจากนี้ ลักษณะวิสาหกิจยังสัมพันธ์กับลักษณะผู้ประกอบการด้วย ส่วนความสามารถทางการจัดการนั้นสัมพันธ์กับลักษณะผู้ประกอบการ

อรรถจิต พลายงาม (2550) ศึกษาเรื่องผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จในธุรกิจ OTOP (4 – 5 ดาว) ประเภทธุรกิจอาหาร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลยุทธ์ทางธุรกิจ ภูมิความรู้ความชำนาญและความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ OTOP ซึ่งมีผู้ประกอบการ OTOP ที่มีสินค้าประเภทอาหาร อยู่ในระดับ 4-5 ดาว ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 57 ราย โดยกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 32 ราย ส่วนเครื่องมือที่ใช้คือ แบบสัมภาษณ์ วิธีการสัมภาษณ์ และวิธีการประเมินผลของศาสตราจารย์ไมเคิล เฟรเซอร์ ส่วนการทดสอบสมมติฐานใช้การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ในการทดสอบ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการมีกลยุทธ์ทางธุรกิจด้านการวางแผนล่วงหน้าอย่างสมบูรณ์อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการวางแผนเฉพาะสิ่งสำคัญอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ด้านการแสวงหาโอกาสและด้านการตั้งรับอยู่ในระดับต่ำ ส่วนภูมิความรู้ความชำนาญ ทั้ง 3 ด้านคือ ระยะเวลาในการศึกษา ประสบการณ์ในการบริหาร และความรู้ความชำนาญในวิชาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง และมีความสำเร็จอยู่ในระดับค่อนข้างสูง สำหรับผู้ประกอบการเพศชายและเพศหญิงมีกลยุทธ์ทางธุรกิจ ภูมิความรู้ความชำนาญ และความสำเร็จไม่แตกต่างกัน ยกเว้นการวางแผนล่วงหน้าเฉพาะสิ่งสำคัญของเพศชายและเพศหญิงต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนผู้ประกอบการที่มีอายุต่างกันมีกลยุทธ์ทางธุรกิจทุกด้านไม่ต่างกัน แต่มีภูมิความรู้ความชำนาญ ด้านระยะเวลาในการศึกษาและความสำเร็จต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05 โดยผู้ประกอบการที่มีอายุ 34-44 ปี มีระยะเวลาในการศึกษาสูงกว่าผู้ประกอบการที่มีอายุ 55 ปีขึ้นไปและผู้ประกอบการที่มีอายุ 55 ปี

ขึ้นไป มีความสำเร็จสูงกว่าผู้ประกอบการที่มีอายุ 45-54 ปี นอกจากนี้ยังพบว่า กลยุทธ์ทางธุรกิจด้านการวางแผนเฉพาะสิ่งสำคัญ การแสวงหาโอกาส และการตั้งรับ ไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จ มีการวางแผนล่วงหน้าอย่างสมบูรณ์เพียงด้านเดียวที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความความสำเร็จของผู้ประกอบการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ศุภัญญา จิตสว่าง โสภิต (2549) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการประเมินประสิทธิผลโครงการสินเชื่อเพื่อพัฒนาชนบทของธนาคารออมสิน กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านแห จังหวัดอ่างทอง ผลการศึกษาพบว่า โครงการสินเชื่อเพื่อพัฒนาชนบทประสบความสำเร็จในระดับปานกลาง โดยด้านการที่ธนาคารมีส่วนร่วมในการช่วยพัฒนาความเข้มแข็งให้กับองค์กรชุมชนมากที่สุด ในด้านที่ธนาคารได้ส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างบุคคลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องในการยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิตของประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง และธนาคารได้ให้บริการทางการเงินเพื่อสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาในรูปแบบต่าง ๆ แก่องค์กรชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง

จิตติชัย ดอกไม้ (2549) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน โครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษา พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) ในภาพรวมมีส่วนร่วมมากอยู่ในระดับ 3.75 และคณะทำงานมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการพัฒนา ศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) ในภาพรวมมีส่วนร่วมมากอยู่ในระดับ 3.86 สรุปว่าโครงการ ประสบความสำเร็จสร้างการมีส่วนร่วมซึ่งเกิดจากการบริหารจัดการโดยประชาชนแก้ปัญหาของ ชุมชน มีการวิเคราะห์และวางแผนการใช้ประโยชน์จากโครงการร่วมกันอย่างยั่งยืน

ธีรยุทธ จิตต์หมั่น (2547) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิผลของการ โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี ผลการศึกษาพบว่าระดับประสิทธิผลของโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ของอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี อยู่ในระดับปานกลาง ระดับทัศนคติต่อโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ อยู่ในระดับสูง ระดับการประชาสัมพันธ์โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ อยู่ในระดับปานกลาง ระดับการส่งเสริมการฝึกอบรมของโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ อยู่ในระดับปานกลาง และระดับความเพียงพอด้านงบประมาณอยู่ในระดับปานกลาง

บสบง เลิศรังษี (2547) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการประเมินผลโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นโยบายหนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์ของรัฐบาลไม่มีผลโดยตรงต่อความสำเร็จในการประกอบอาชีพของกลุ่มในเขตสวน หลวง เพราะกลุ่มการประกอบอาชีพมีมานานแล้ว แต่ภาครัฐนำไปประกาศว่าเป็นผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ทำให้คุณภาพสินค้ามีมาตรฐาน ฝีมือของผู้ประกอบอาชีพมีการพัฒนาขึ้นตามลำดับ ทำ

ให้มีรายได้เพิ่มขึ้น กระบวนการผลิตสินค้าไม่มีวัตถุดิบในพื้นที่ ต้องนำเข้าจากแหล่งอื่น แรงงานไม่ใช่แรงงานในพื้นที่โดยกำเนิด

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่จะเห็นได้ว่าการประเมินประสิทธิผลโครงการ มีหลายแนวทาง เช่น การประเมินประสิทธิผลในแง่เป้าหมาย การประเมินประสิทธิผลในแง่ของระบบ-ทรัพยากร การประเมินประสิทธิผลโดยใช้หลายเกณฑ์ (The Multiple Criteria Effectiveness) ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการประเมินประสิทธิผล ดังนั้นผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนด กรอบแนวความคิดการวิจัย ตัวแปรอิสระในส่วนของ การประเมินประสิทธิผลโครงการ และใช้เป็นแนวทางในการออกแบบสอบถาม ตลอดจนนำผลที่ได้มาอภิปราย และสรุปข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในการวิจัยในครั้งนี้

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมทั้งเชิงคุณภาพ (Qualitative research) และเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัย เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักและกลุ่มผู้ให้ข้อมูลรอง แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยดังนี้มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มที่ให้ข้อมูลหลักคือ ผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ตั้งแต่ปี 2523 ถึง ณ สิ้นปีงบประมาณ 2555 จำนวนทั้งสิ้น 8,071 คน (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, 2555) และผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ตามแนวคิดของ Taro Yamane (ประสพชัย พสุนนท์, 2555: 187) กำหนดให้มีความคลาดเคลื่อนกลุ่มตัวอย่าง 0.05 หรือร้อยละ 5 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในระดับความเชื่อมั่น 95 % ได้ตัวอย่างเท่ากับ 382 ตัวอย่าง โดยวิธีการคำนวณมี ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N แทน ประชากรทั้งหมดที่ผ่านการอบรมเป็นสมาชิก ณ สิ้นปีงบประมาณ
 2555
 e แทน ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่าง ($\pm 5\%$)

แทนค่าในสูตร

8,071

$$n = \frac{8,071}{1 + 8,071 (0.05)^2}$$

$$n = 381.11$$

$$n = 381 \text{ คน}$$

ขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 381 คน

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จากผู้ที่ผ่านการอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) มาประชุมกันในงานปิดรุ่นภาคกลางจัดที่ จ.นครปฐม วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2557 และงานปิดรุ่นภาคเหนือที่ จ.นครสวรรค์ วันที่ 14 มีนาคม 2557 มีการรวมตัวกันของผู้ที่ผ่านการอบรมทั้ง 4 ภาคคือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีทั้งผู้ที่เคยผ่านการอบรมรุ่นพี่และผู้ผ่านการอบรมรุ่นปัจจุบัน

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ตั้งแต่ปี 2523 ถึง ณ สิ้นปีงบประมาณ 2555 จำนวน 5 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลเชิงสถิติของผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ตั้งแต่ปี 2523 ถึง ณ สิ้นปีงบประมาณ 2555 ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามผู้วิจัยได้จัดลำดับของเนื้อหาให้ครอบคลุมข้อมูลที่ต้องการ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ (รายละเอียดแสดงในภาพผนวก ก)

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ตั้งแต่ปี 2523 ถึง ณ สิ้นปีงบประมาณ 2555 ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของธุรกิจ และจำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการ มีข้อความทั้งหมดจำนวน 5 ข้อ โดยคำถามเป็นแบบปลายปิดแบบมีหลายคำตอบให้เลือก

(Multiple Choices Questions) และเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว (Best Answer) เพื่อใช้ในการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ประกอบไปด้วย ความสามารถในการผลิต ประสิทธิภาพ ความพึงพอใจ การปรับตัว และการพัฒนา มีข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 20 ข้อ เพื่อใช้ในการวัดระดับประสิทธิผลการดำเนินโครงการ ของผู้เข้าร่วมโครงการ โดยแบบสอบถามสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) สร้างตามมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) ประเมินคำตอบ โดยให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว กำหนดให้แต่ละข้อมี 5 ตัวเลือก ดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จในการประกอบการจากการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ประกอบไปด้วย การตลาด การเงิน การจัดการ และการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 16 ข้อ เพื่อใช้ในการวัดระดับการให้ความสำคัญในหน้าที่ทางธุรกิจ ของผู้เข้าร่วมโครงการ โดยแบบสอบถามสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) สร้างตามมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) ประเมินคำตอบ โดยให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว กำหนดให้แต่ละข้อมี 5 ตัวเลือก ดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.2 แบบสัมภาษณ์ที่ใช้เป็นการสัมภาษณ์เจาะลึกประเด็นที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของการประกอบการจากการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) (รายละเอียดแสดงในภาพผนวก ข)

3. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือทั้งแบบสอบถามแบบสัมภาษณ์ โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ แนวคิด ทฤษฎี จากกรอบแนวคิด หลักการและความรู้เกี่ยวกับความสำเร็จทางธุรกิจ และประสิทธิผลการดำเนินโครงการ

3.2 สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง โดยพัฒนาแบบสอบถามมาจากเครื่องมือของวารุณี ไชยสุริยะศักดิ์ (2555) เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดประเด็นข้อคำถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินโครงการ

3.3 การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความครอบคลุม ของเนื้อหาและความถูกต้องของภาษา รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข

3.4 การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านทดสอบหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาแล้ว ไปทดลองใช้ (Try -Out) กับกลุ่มตัวอย่างบุคลากรของผู้ที่ผ่านการอบรมเป็นสมาชิก ณ สิ้นปีงบประมาณ 2556 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยจำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 ด้านประสิทธิผลของโครงการเท่ากับ 0.94 และด้านปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการเท่ากับ 0.92 (รายละเอียดแสดงในภาพผนวก ค) ดังนั้นค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับและรายด้านมากกว่า 0.70 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (ยุทธไถยวรรณ, 2553 : 474)

3.5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้แล้วมาตรวจแก้ไข ปรับปรุงให้สมบูรณ์แล้ว นำเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย จำนวน 381 คน เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

3.6 นำแบบสัมภาษณ์ที่จัดทำขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบข้อคำถามว่าสอดคล้องตรงตาม วัตถุประสงค์ เนื้อหา และคำพูดเหมาะสมในการใช้ภาษาหรือไม่ เพื่อนำข้อเสนอมาปรับปรุงแก้ไขจนสมบูรณ์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาเรื่องประสิทธิผลของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ จากแหล่งต่างๆ ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ คือ (Secondary Data) ข้อมูลเกี่ยวกับผลการศึกษาในอดีต ซึ่งได้จากการดำเนินการค้นคว้า และเก็บรวบรวมข้อมูล แนวคิดทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากหนังสือ ตำรา บทความวิชาการ ผลงานวิจัยจากหอสมุดมหาวิทยาลัยศิลปากร รวมทั้งค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ตและเว็บไซต์ต่างๆ รวมถึงข้อมูลที่ได้ถูกเก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงาน เพื่อนำมากำหนดกรอบแนวคิดของการศึกษา

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลด้วยการโทรศัพท์ และส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์ อีเมล และทางแฟกซ์ให้กับกลุ่มตัวอย่างผู้ผ่านการอบรมเป็นสมาชิก ณ สิ้นปีงบประมาณ 2556 รวมทั้งหมด 381 คน และผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลภาคสนาม โดยการสังเกตแบบมีส่วนร่วม และใช้แบบสัมภาษณ์กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ กำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.50 โดยกำหนดการวิเคราะห์ข้อมูลใช้รูปแบบตารางโดยใช้สถิติอย่างง่ายเปรียบเทียบเป็นค่าร้อยละ (Percentage of Frequency) ค่าเฉลี่ยมหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายด้าน และโดยรวม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive statistics) ซึ่งวิเคราะห์จากค่าแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percent)

2. วิเคราะห์ปัจจัยความสำเร็จในการประกอบการจากการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) และประสิทธิผลการดำเนินโครงการ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยมหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับการแปลผลคะแนนเฉลี่ยของความสำเร็จทางธุรกิจ และประสิทธิผลการดำเนินโครงการ ผู้วิจัยใช้วิธีการ Arbitrary Weighting (ประสพชัย พสุนนท์, 2555: 214) โดยเกณฑ์กำหนดระดับค่าเฉลี่ยในการประเมินความสำคัญของปัจจัย พิจารณาจากการจัดช่วง (Class interval) ได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง	4.51 – 5.00	กำหนดให้อยู่ในระดับ มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง	3.51 – 4.50	กำหนดให้อยู่ในระดับ มาก
คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง	2.51 – 3.50	กำหนดให้อยู่ในระดับ ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง	1.51 – 2.50	กำหนดให้อยู่ในระดับ น้อย
คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง	1.00 – 1.50	กำหนดให้อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยความสำเร็จในประกอบการจากการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการ โดยใช้สถิติ T-Test สำหรับตัวแปรกลุ่มย่อย 2 กลุ่ม และกรณีตัวแปรกลุ่มย่อยมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้สถิติ F-Test เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปรในกรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Least Significance Difference (LSD) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ตั้งแต่ปี 2523 ถึง ณ สิ้นปีงบประมาณ 2555 จำนวน 381 คน ผลที่ได้จากการศึกษา ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการ
2. ประสิทธิภาพของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)
3. ปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)
4. การทดสอบสมมติฐาน
5. ประสิทธิภาพของการประกอบการจากการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการ

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำนวน 381 คน ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของธุรกิจ และจำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการ ด้วยการแจกแจงความถี่ และคิดเป็นร้อยละแสดงผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการ

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการ	จำนวน	ร้อยละ
1 เพศ		
ชาย	217	56.96
หญิง	164	43.04

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการ (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการ	จำนวน	ร้อยละ
2 อายุ		
อายุ 31-40 ปี	215	56.43
อายุ 41-50 ปี	63	16.54
อายุ 51 ปีขึ้นไป	103	27.03
3 ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า	67	17.59
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส.	35	9.19
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	192	50.39
ปริญญาโท	71	18.64
ปริญญาเอก	16	4.20
4 ขนาดของธุรกิจ		
ขนาดเล็ก	210	55.12
ขนาดกลาง	79	20.73
ขนาดใหญ่	73	19.16
อื่น ๆ	19	4.99
5 จำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการ		
น้อยกว่า 5,000,000 บาท	248	65.09
5,000,001-10,000,000 บาท	58	15.22
10,000,001-15,000,000 บาท	4	1.05
15,000,001-20,000,000 บาท	37	9.71
มากกว่า 30 ล้านบาทขึ้นไป	34	8.92

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำนวน 381 คน ประกอบด้วย เพศ อายุ ขนาดของธุรกิจ และระดับการศึกษา สามารถอธิบายได้ดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นผู้เข้าร่วมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำนวน 381 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 56.96 และเพศหญิง มีจำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 43.04

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นผู้เข้าร่วมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำนวน 381 คน ส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 31-40 ปี มีจำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 56.43 รองลงมาคืออายุ 51 ปีขึ้นไป มีจำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 27.03 และอายุที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือช่วงอายุ 41-50 ปี มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 16.54

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นผู้เข้าร่วมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำนวน 381 คน ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีจำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 50.39 รองลงมาคือปริญญาโท มีจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.64 มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า มีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 17.59 อนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส. มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.19 และระดับการศึกษาที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือปริญญาเอก มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.20

ขนาดของธุรกิจ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นผู้เข้าร่วมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำนวน 381 คน ส่วนใหญ่มีขนาดของธุรกิจขนาดเล็ก มีจำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 55.12 รองลงมาคือขนาดของธุรกิจขนาดกลาง มีจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 20.73 ขนาดธุรกิจขนาดใหญ่ มีจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 19.16 และขนาดของธุรกิจที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือขนาดของธุรกิจขนาดอื่น ๆ มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.99

จำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นผู้เข้าร่วมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำนวน 381 คน ส่วนใหญ่มีจำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการน้อยกว่า 5,000,000 บาท มีจำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 65.09 รองลงมาคือจำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการ 5,000,001-10,000,000 บาท มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 15.22 จำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการ 15,000,001-20,000,000 บาท มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.71 จำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการมากกว่า 30 ล้านบาทขึ้นไป มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.92 และจำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือจำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการ 10,000,001-15,000,000 บาท มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.09

2. ประสิทธิภาพของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)

ประสิทธิผลของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ประกอบไปด้วย ความสามารถในการผลิต ประสิทธิภาพ การปรับตัว และการพัฒนา ดังแสดงในตารางที่ 4-8

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิผลของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยรวม

(n = 381)

ประสิทธิผลการดำเนิน โครงการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ความสามารถในการผลิต	3.98	0.41	มาก
2. ประสิทธิภาพ	3.89	0.42	มาก
3. การปรับตัว	4.05	0.42	มาก
4. การพัฒนา	3.87	0.46	มาก
รวม	3.95	0.38	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ประสิทธิภาพของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$ และ $S.D = 0.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่าผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยให้ความสำคัญมากที่สุดในด้านการปรับตัว ($\bar{X} = 4.05$ และ $S.D = 0.42$) ให้ความสำคัญในอันดับรองลงมา คือด้านความสามารถในการผลิต ($\bar{X} = 3.98$ และ $S.D = 0.41$) ด้านประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.89$ และ $S.D = 0.4$) และให้ความสำคัญน้อยที่สุดในด้านการพัฒนา ($\bar{X} = 3.87$ และ $S.D = 0.46$) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิผลของโครงการพัฒนา
ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านความสามารถในการผลิต

(n = 381)

ความสามารถในการผลิต	ระดับความคิดเห็น(ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1 กิจกรรมเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ช่วยให้ท่านเข้าใจการสร้างความสามัคคีและการปรับปรุงตัวเองให้เข้ากับคนอื่น	135 (35.43)	246 (64.57)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.35	0.48	มาก
2 กิจกรรมเยี่ยมชมโรงงานช่วยทำให้ท่านเข้าใจเทคนิคการเพิ่มผลผลิตและบริหารโรงงาน	62 (16.27)	277 (72.7)	42 (11.02)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.05	0.52	มาก
3 กิจกรรมการเขียนโครงการลงทุนและการเตรียมเสนอโครงการลงทุนช่วยทำให้ท่านเข้าใจเรื่องความเป็นไปได้ของการลงทุน	54 (14.17)	199 (52.23)	116 (30.45)	12 (3.15)	0 (0.0)	3.77	0.72	มาก
4 กิจกรรมความรู้ในการจัดตั้งธุรกิจช่วยให้ท่านเข้าใจเรื่องภาษีอากรและการบริการของรัฐและเอกชนเพื่อการส่งเสริมอุตสาหกรรม	19 (4.99)	264 (69.29)	73 (19.16)	25 (6.56)	0 (0.00)	3.73	0.66	มาก

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิผลของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านความสามารถในการผลิต (ต่อ)

(n = 381)

ความสามารถในการผลิต	ระดับความคิดเห็น(ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
5 กิจกรรมการเจรจาต่อรองธุรกิจช่วยทำให้ท่านเข้าใจเทคนิคการเจรจาต่อรองธุรกิจอย่างถูกวิธี	63 (16.54)	245 (64.3)	73 (19.16)	0 (0.0)	0 (0.00)	3.97	0.60	มาก
รวม						3.98	0.41	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ประสิทธิภาพของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านความสามารถในการผลิต โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$ และ S.D = 0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ให้ความสำคัญในระดับมากทุกข้อ โดยให้ความสำคัญในเรื่องกิจกรรมเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ช่วยทำให้ท่านเข้าใจการสร้างควมสามัคคีและการปรับปรุงตัวเองให้เข้ากับคนอื่นมากที่สุด ($\bar{X} = 4.35$ และ S.D = 0.48) ให้ความสำคัญในอันดับรองลงมา คือ เรื่องกิจกรรมเยี่ยมชมโรงงานช่วยทำให้ท่านเข้าใจเทคนิคการเพิ่มผลผลิตและบริหารโรงงาน ($\bar{X} = 4.05$ และ S.D = 0.52) กิจกรรมการเจรจาต่อรองธุรกิจช่วยทำให้ท่านเข้าใจเทคนิคการเจรจาต่อรองธุรกิจอย่างถูกวิธี ($\bar{X} = 3.97$ และ S.D = 0.60) กิจกรรมการเขียนโครงการลงทุนและการเตรียมเสนอโครงการลงทุนช่วยทำให้ท่านเข้าใจเรื่องความเป็นไปได้ของการลงทุน ($\bar{X} = 3.77$ และ S.D = 0.72) และให้ความสำคัญน้อยที่สุดในเรื่องกิจกรรมความรู้ในการจัดตั้งธุรกิจช่วยทำให้ท่านเข้าใจเรื่องภาษีอากรและการบริการของรัฐและเอกชนเพื่อการส่งเสริมอุตสาหกรรม ($\bar{X} = 3.73$ และ S.D = 0.66) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิผลของโครงการพัฒนา
ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านประสิทธิภาพ

(n = 381)

ประสิทธิภาพ	ระดับความคิดเห็น(ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1 ท่านสามารถนำข้อคิดหรือวิธีการที่ได้ในช่วงการทำกิจกรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	67 (17.59)	278 (72.97)	36 (9.45)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.08	0.51	มาก
2 ท่านสามารถนำความรู้จากกิจกรรมเยี่ยมชมโรงงาน ไปทำให้ธุรกิจดีขึ้น เช่น ลดต้นทุนการผลิต วางแผนการผลิตให้เป็นระบบ การบริหารการจัดการองค์กรภายในให้มีระเบียบมากขึ้น	62 (16.27)	256 (67.19)	63 (16.54)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.00	0.57	มาก
3 ท่านสามารถนำความรู้จากกิจกรรมการเขียนโครงการลงทุนและการเตรียมเสนอโครงการไปใช้ในการวิเคราะห์ตลาด วิเคราะห์คู่แข่ง จุดอ่อนของธุรกิจ	38 (9.97)	307 (80.58)	36 (9.45)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.01	0.44	มาก
4 ท่านสามารถนำความรู้ในการจัดตั้งธุรกิจไปใช้ในการทำบัญชี การเสียภาษีอากรถูกต้องตามกฎหมายและตรงกับสรรพากร	19 (4.99)	224 (58.79)	122 (32.02)	16 (4.20)	0 (0.00)	3.65	0.64	มาก

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิผลของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านประสิทธิภาพ (ต่อ)

(n = 381)

ประสิทธิภาพ	ระดับความคิดเห็น(ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
5 ท่านสามารถนำความรู้จากกิจกรรมการเจรจาต่อรองธุรกิจไปใช้ในการดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จในด้านการตลาด เกิดความไว้วางใจ และรักษฐานลูกค้าไว้ได้	38 (9.97)	201 (52.76)	142 (37.27)	0 (0.0)	0 (0.00)	3.73	0.63	มาก
รวม						3.89	0.42	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ประสิทธิผลของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านประสิทธิภาพโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$ และ S.D = 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ให้ความสำคัญในระดับมากทุกข้อ โดยให้ความสำคัญในเรื่องท่านสามารถนำข้อคิดหรือวิธีการที่ได้ในช่วงการทำกิจกรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.08$ และ S.D = 0.51) ให้ความสำคัญในอันดับรองลงมา คือ เรื่องท่านสามารถนำความรู้จากกิจกรรมการเขียนโครงการลงทุนและการเตรียมเสนอโครงการไปใช้ในการวิเคราะห์ตลาด วิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนของธุรกิจ ($\bar{X} = 4.01$ และ S.D = 0.44) ท่านสามารถนำความรู้จากกิจกรรมเยี่ยมชมโรงงานไปทำให้ธุรกิจดีขึ้น เช่น ลดต้นทุนการผลิต วางแผนการผลิตให้เป็นระบบ การบริหารการจัดการองค์กรภายในให้มีระเบียบมากขึ้น ($\bar{X} = 4.00$ และ S.D = 0.57) ท่านสามารถนำความรู้จากกิจกรรมการเจรจาต่อรองธุรกิจไปใช้ในการดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จในด้านการตลาด เกิดความไว้วางใจ และรักษฐานลูกค้าไว้ได้ ($\bar{X} = 3.73$ และ S.D = 0.63) และให้ความสำคัญน้อยที่สุดในเรื่องท่านสามารถนำความรู้จากกิจกรรมความรู้ในการจัดตั้งธุรกิจไปใช้ในการทำบัญชี การเสียภาษี อากรถูกต้องตามกฎหมายและตรงกับสรรพากร ($\bar{X} = 3.65$ และ S.D = 0.64) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิผลของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านการปรับตัว

(n = 381)

การปรับตัว	ระดับความคิดเห็น(ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1 ท่านสามารถปรับตัวในการทำงานเป็นทีมร่วมกับเพื่อนในทีมช่วงที่ฝึกอบรมได้เป็นอย่างดี	50 (13.12)	254 (66.67)	30 (7.87)	47 (12.34)	0 (0.00)	3.81	0.82	มาก
2 ท่านสามารถปรับตัวเพื่อให้เข้ากับรูปแบบของกิจกรรมของโครงการที่จัดขึ้น	49 (12.86)	307 (80.58)	25 (6.56)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.06	0.44	มาก
3 ท่านกล้าที่จะต่อสู้กับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ มีความกระตือรือร้นในการดำเนินธุรกิจ	75 (19.69)	281 (73.75)	25 (6.56)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.13	0.50	มาก
4 ท่านมีความมั่นใจมากขึ้น กล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจ	74 (19.42)	307 (80.58)	0 (0.0)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.19	0.40	มาก
5 ทำให้การทำงานในบริษัทระหว่างลูกน้องนายจ้างมีความสนิทสนมมากขึ้น	68 (17.85)	267 (70.08)	46 (12.07)	0 (0.0)	0 (0.00)	4.06	0.54	มาก
รวม						4.05	0.42	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า ประสิทธิภาพของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านการปรับตัวโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$ และ $S.D = 0.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ให้ความสำคัญในระดับมากทุกข้อ โดยให้ความสำคัญในเรื่องท่านมีความ

มั่นใจมากขึ้น กล่าวแสดงออก กล่าวตัดสินใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.19$ และ $S.D = 0.40$) ให้ความสำคัญในอันดับรองลงมา คือ เรื่องท่านกล้าที่จะต่อสู้กับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ มีความกระตือรือร้นในการดำเนินธุรกิจ ($\bar{X} = 4.13$ และ $S.D = 0.50$) ท่านสามารถปรับตัวเพื่อให้เข้ากับรูปแบบของกิจกรรมของโครงการที่จัดขึ้น ($\bar{X} = 4.06$ และ $S.D = 0.44$) ทำให้การทำงานในบริษัทระหว่างลูกน้อง นายจ้างมีความสนิทสนมมากขึ้น ($\bar{X} = 4.06$ และ $S.D = 0.54$) และให้ความสำคัญน้อยที่สุดในเรื่องท่านสามารถปรับตัวในการทำงานเป็นทีมร่วมกับเพื่อนในทีมช่วงที่ฝึกอบรมได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.81$ และ $S.D = 0.82$) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิผลของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านการพัฒนา

(n = 381)

การพัฒนา	ระดับความคิดเห็น(ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1 ธุรกิจของท่านมีการพัฒนาในด้านสัดส่วนของกำไรต่อเงินลงทุนหลังจากอบรม	43 (11.29)	227 (59.58)	111 (29.13)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.82	0.61	มาก
2 ธุรกิจของท่านมีการพัฒนาในด้านยอดขายต่อการจ้างงานหลังจากอบรม	38 (9.97)	213 (55.91)	130 (34.12)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.76	0.62	มาก
3 ธุรกิจของท่านมีการพัฒนาในด้านอัตราการเจริญเติบโตของธุรกิจเมื่อเทียบกับก่อนการอบรม	19 (4.99)	270 (70.87)	92 (24.15)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.81	0.51	มาก
4 หลังจากอบรมท่านมีพัฒนาการที่ดีในเรื่องภาวะผู้นำ	62 (16.27)	274 (71.92)	45 (11.81)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.04	0.53	มาก

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิผลของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านการพัฒนา (ต่อ)

(n = 381)

การพัฒนา	ระดับความคิดเห็น(ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
5 ท่านสามารถนำการพัฒนาการที่ได้ในช่วงการทำกิจกรรมไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	78 (20.47)	227 (59.58)	51 (13.39)	25 (6.56)	0 (0.00)	3.94	0.77	มาก
รวม						3.87	0.46	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า ประสิทธิผลของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านการพัฒนาโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$ และ S.D = 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ให้ความสำคัญในระดับมากที่สุดทุกข้อโดยให้ความสำคัญในเรื่องหลังจากอบรมท่านมีพัฒนาการที่ดีในเรื่องภาวะผู้นำมากที่สุด ($\bar{X} = 4.04$ และ S.D = 0.53) ให้ความสำคัญในอันดับรองลงมา คือ เรื่องท่านสามารถนำการพัฒนาการที่ได้ในช่วงการทำกิจกรรมไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 3.94$ และ S.D = 0.77) ธุรกิจของท่านมีการพัฒนาในด้านสัดส่วนของกำไร ต่อเงินลงทุนหลังจากอบรม ($\bar{X} = 3.82$ และ S.D = 0.61) ธุรกิจของท่านมีการพัฒนาในด้านอัตราการเจริญเติบโตของธุรกิจเมื่อเทียบกับก่อนการอบรม ($\bar{X} = 3.81$ และ S.D = 0.51) และให้ความสำคัญน้อยที่สุดในเรื่องธุรกิจของท่านมีการพัฒนาในด้านยอดขายต่อการจ้างงานหลังจากอบรม ($\bar{X} = 3.76$ และ S.D = 0.62) ตามลำดับ

3. ปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)

ปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ได้แก่ การตลาด การเงิน การจัดการ และการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ดังแสดงในตารางที่ 9-13

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยรวม

(n = 381)

ปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การตลาด	3.84	0.54	มาก
2. การเงิน	3.81	0.47	มาก
3. การจัดการ	3.90	0.38	มาก
4. การบริหารทรัพยากรมนุษย์	3.98	0.38	มาก
รวม	3.88	0.36	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า ปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$ และ S.D = 0.36) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่าผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยให้ความสำคัญในด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์มากที่สุด ($\bar{X} = 3.98$ และ S.D = 0.38) ให้ความสำคัญในอันดับรองลงมา คือ ด้านการจัดการ ($\bar{X} = 3.90$ และ S.D = 0.38) ด้านการตลาด ($\bar{X} = 3.84$ และ S.D = 0.54) และให้ความสำคัญน้อยที่สุดในด้านการเงิน ($\bar{X} = 3.81$ และ S.D = 0.47) ตามลำดับ

ตารางที่ 10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านการตลาด

(n = 381)

การตลาด	ระดับความคิดเห็น(ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1 ผู้ประกอบการกำหนดราคาของสินค้าและบริการอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยของอุตสาหกรรมและสามารถแข่งขันได้	56 (14.70)	237 (62.20)	63 (16.54)	25 (6.56)	0 (0.00)	3.85	0.74	มาก
2 ราคาสินค้าเป็นที่รู้จักของลูกค้าโดยทั่วไปในอุตสาหกรรม	19 (4.99)	220 (57.74)	117 (30.71)	25 (6.56)	0 (0.00)	3.61	0.69	มาก
3 ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับออกแบบผลิตภัณฑ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดีกว่าหรือดีเท่ากับคู่แข่ง	50 (13.12)	252 (66.14)	79 (20.73)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.92	0.58	มาก
4 คุณภาพสินค้าขององค์กรสามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้	37 (9.71)	301 (79.0)	43 (11.29)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.98	0.46	มาก
รวม						3.84	0.54	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่า ปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านการตลาดโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$ และ S.D = 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ให้ความสำคัญในระดับมากทุกข้อ โดยให้ความสำคัญในเรื่องคุณภาพสินค้าขององค์กรสามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.98$ และ S.D = 0.46) ให้ความสำคัญในอันดับรองลงมา คือ เรื่องผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับออกแบบผลิตภัณฑ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดีกว่าหรือดีเท่ากับคู่แข่ง ($\bar{X} = 3.92$ และ S.D = 0.58) ผู้ประกอบการกำหนดราคาของ

สินค้า และ บริการอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยของอุตสาหกรรมและสามารถแข่งขันได้ ($\bar{X} = 3.85$ และ S.D = 0.74) และให้ความสำคัญน้อยที่สุดในเรื่องตราสินค้าเป็นที่รู้จักของลูกค้าโดยทั่วไปในอุตสาหกรรม ($\bar{X} = 3.61$ และ S.D = 0.69) ตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านการเงิน

(n = 381)

การเงิน	ระดับความคิดเห็น(ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1 มีการจัดทำงบประมาณของแผนการใช้จ่ายเงินทั้งระยะสั้นและระยะยาว	0 (0.00)	277 (72.7)	80 (21.0)	24 (6.30)	0 (0.00)	3.66	0.59	มาก
2 มีการบริหารสภาพคล่องในการจ่ายชำระหนี้เมื่อครบกำหนดชำระได้เป็นอย่างดี และสม่ำเสมอ	49 (12.86)	246 (64.57)	86 (22.57)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.90	0.59	มาก
3 มีความสามารถในการหาแหล่งเงินทุนที่มีต้นทุนเงินต่ำกว่าเฉลี่ยต่ำกว่าอุตสาหกรรม	19 (4.99)	276 (72.44)	86 (22.57)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.82	0.50	มาก
4 มีความสามารถด้านการเงินที่สอดคล้องและเหมาะสมกับการดำเนินกลยุทธ์ขององค์กร	19 (4.99)	289 (75.85)	73 (19.16)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.86	0.47	มาก
รวม						3.81	0.47	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า ปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านการเงินโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$ และ S.D = 0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ให้ความสำคัญในระดับมากทุกข้อโดยให้ความสำคัญในเรื่องมีการบริหารสภาพคล่องในการจ่ายชำระหนี้เมื่อครบกำหนดชำระได้เป็นอย่างดี และ สม่่าเสมอมากที่สุด ($\bar{X} = 3.90$ และ S.D = 0.59) ให้ความสำคัญในอันดับรองลงมา คือ เรื่องมีความสามารถด้านการเงินที่สอดคล้องและเหมาะสมกับการดำเนินกลยุทธ์ขององค์กร ($\bar{X} = 3.86$ และ S.D = 0.47) มีความสามารถในการหาแหล่งเงินทุนที่มีต้นทุนเงินต่ำกว่าเฉลี่ย ต่ำกว่าอุตสาหกรรม ($\bar{X} = 3.82$ และ S.D = 0.50) และให้ความสำคัญน้อยที่สุดในเรื่องมีการจัดทำงบประมาณของแผนการใช้จ่ายเงินทั้งระยะสั้นและระยะยาว ($\bar{X} = 3.66$ และ S.D = 0.59) ตามลำดับ

ตารางที่ 12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านการจัดการ

(n = 381)

การจัดการ	ระดับความคิดเห็น(ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1 มีการกำหนดทิศทางในเรื่องของ วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ นโยบาย และกลยุทธ์อย่างชัดเจน	62 (16.27)	294 (77.17)	25 (6.56)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.10	0.47	มาก
2 มีการเชื่อมโยง วิสัยทัศน์ พันธกิจ และนโยบายสู่แผนปฏิบัติการอย่างชัดเจน	0 (0.0)	286 (75.07)	95 (24.93)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.75	0.43	มาก
3 มีการกำหนดตัวชี้วัดเพื่อวัดผลการดำเนินงานอย่างชัดเจน	19 (4.99)	295 (77.43)	67 (17.59)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.87	0.46	มาก

ตารางที่ 12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านการจัดการ (ต่อ)

(n = 381)

การจัดการ	ระดับความคิดเห็น(ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
4 มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กรเพื่อทราบจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กรและใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์	37 (9.71)	282 (74.02)	43 (11.29)	19 (4.99)	0 (0.00)	3.88	0.63	มาก
รวม						3.90	0.38	มาก

จากตารางที่ 12 พบว่า ปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านการจัดการโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$ และ $S.D = 0.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ให้ความสำคัญในระดับมากที่สุดทุกข้อโดยให้ความสำคัญในเรื่องมีการกำหนดทิศทางในเรื่องของ วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ นโยบายและกลยุทธ์อย่างชัดเจนมากที่สุด ($\bar{X} = 4.10$ และ $S.D = 0.47$) ให้ความสำคัญในอันดับรองลงมา คือ เรื่องมีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กรเพื่อทราบจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กรและใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ ($\bar{X} = 3.88$ และ $S.D = 0.63$) มีการกำหนดตัวชี้วัดเพื่อวัดผลการดำเนินงานอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.87$ และ $S.D = 0.46$) และให้ความสำคัญน้อยที่สุดในเรื่องมีการเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และนโยบายสู่แผนปฏิบัติการอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.75$ และ $S.D = 0.43$) ตามลำดับ

ตารางที่ 13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์

(n = 381)

การบริหารทรัพยากรมนุษย์	ระดับความคิดเห็น(ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1 ผู้ประกอบการวางแผนในการกำหนดกฎระเบียบ ข้อบังคับให้เหมาะสมกับบุคลากรและลักษณะงานของแต่ละตำแหน่งหน้าที่	19 (4.99)	295 (77.43)	67 (17.59)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.87	0.46	มาก
2 ผู้ประกอบการให้ความสำคัญและตระหนักในคุณค่าของพนักงานทุกคน	56 (14.7)	307 (80.58)	18 (4.72)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.10	0.43	มาก
3 ผู้ประกอบการมุ่งเน้นให้พนักงานมีความรู้ความสามารถเหมาะสมและเพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ มีความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ	37 (9.71)	328 (86.09)	0 (0.00)	16 (4.2)	0 (0.0)	4.01	0.52	มาก
4 สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงาน ในด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการได้	55 (14.44)	261 (68.5)	49 (12.86)	16 (4.20)	0 (0.00)	3.93	0.66	มาก
รวม						3.98	0.38	มาก

จากตารางที่ 13 พบว่า ปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์โดยรวม อยู่ใน

ระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$ และ $S.D = 0.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าผู้ที่ผ่านการฝึกอบรม โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ให้ความสำคัญในระดับมากทุกข้อ โดยให้ความสำคัญในเรื่องผู้ประกอบการให้ความสำคัญและตระหนักในคุณค่าของพนักงานทุกคน มากที่สุด ($\bar{X} = 4.10$ และ $S.D = 0.43$) ให้ความสำคัญในอันดับรองลงมา คือ เรื่องผู้ประกอบการมุ่งเน้นให้พนักงานมีความรู้ความสามารถเหมาะสมและเพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ มีความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.01$ และ $S.D = 0.52$) สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงาน ในด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการได้ ($\bar{X} = 3.96$ และ $S.D = 0.66$) และให้ความสำคัญน้อยที่สุดในเรื่องผู้ประกอบการวางแผนในการกำหนดคกฏ ระเบียบ ข้อบังคับให้เหมาะสมกับบุคลากร และลักษณะงานของแต่ละตำแหน่งหน้าที่ ($\bar{X} = 3.87$ และ $S.D = 0.46$) ตามลำดับ

4. การทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าอบรมครั้งนี้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ T-Test และ F-Test เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปร ในกรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) ได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของธุรกิจ และจำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการ ที่แตกต่างกันมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยได้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 เพศที่แตกต่างกันมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกันสามารถเขียนสมมติฐานได้ดังนี้

สมมติฐานหลัก (H_0): เพศที่แตกต่างกันมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานรอง (H_1): เพศที่แตกต่างกันมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกัน

ตารางที่ 14 ความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามเพศ

ตัวแปรตาม	เพศ	N	Mean	S.D.	t	Sig.	ทดสอบสมมติฐาน
ปัจจัยความสำเร็จโดยรวม	ชาย	217	3.93	0.32	2.79	0.01*	แตกต่าง
	หญิง	164	3.82	0.40			
การตลาด	ชาย	217	4.00	0.42	6.41	0.00*	แตกต่าง
	หญิง	164	3.64	0.62			
การเงิน	ชาย	217	3.83	0.51	0.87	0.38	ไม่แตกต่าง
	หญิง	164	3.79	0.43			
การจัดการ	ชาย	217	3.94	0.34	2.32	0.02*	แตกต่าง
	หญิง	164	3.85	0.43			
การบริหารทรัพยากรมนุษย์	ชาย	217	3.95	0.42	-1.75	0.08	ไม่แตกต่าง
	หญิง	164	4.02	0.30			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 14 การวิเคราะห์ความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามเพศ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันในด้านการเงิน และด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ส่วนปัจจัยความสำเร็จโดยรวม ด้านการตลาด และด้านการจัดการ มีความแตกต่างกันในเรื่องปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.2 อายุที่แตกต่างกันมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกันสามารถเขียนสมมติฐานได้ดังนี้

สมมติฐานหลัก (H_0): อายุที่แตกต่างกันมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานรอง (H_1): อายุที่แตกต่างกันมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกัน

ตารางที่ 15 ความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามอายุ

ตัวแปรตาม	อายุ	N	Mean	S.D.	F	Sig.	ทดสอบสมมติฐาน
ปัจจัยความสำเร็จโดยรวม	อายุ 31-40 ปี	215	3.86	0.41	25.53	0.00*	แตกต่าง
	อายุ 41-50 ปี	63	3.68	0.28			
	อายุ 51 ปีขึ้นไป	103	4.06	0.17			
	รวม	381	3.88	0.36			
การตลาด	อายุ 31-40 ปี	215	3.79	0.58	13.93	0.00*	แตกต่าง
	อายุ 41-50 ปี	63	3.65	0.31			
	อายุ 51 ปีขึ้นไป	103	4.06	0.50			
	รวม	381	3.84	0.54			
การเงิน	อายุ 31-40 ปี	215	3.80	0.45	36.26	0.00*	แตกต่าง
	อายุ 41-50 ปี	63	3.46	0.65			
	อายุ 51 ปีขึ้นไป	103	4.05	0.10			
	รวม	381	3.81	0.47			
การจัดการ	อายุ 31-40 ปี	215	3.92	0.46	2.18	0.11	ไม่แตกต่าง
	อายุ 41-50 ปี	63	3.81	0.24			
	อายุ 51 ปีขึ้นไป	103	3.92	0.26			
	รวม	381	3.90	0.38			
การบริหารทรัพยากรมนุษย์	อายุ 31-40 ปี	215	3.91	0.38	37.37	0.00*	แตกต่าง
	อายุ 41-50 ปี	63	3.81	0.24			
	อายุ 51 ปีขึ้นไป	103	4.22	0.31			
	รวม	381	3.98	0.38			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 15 การวิเคราะห์ความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามอายุ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันในด้านการจัดการ ส่วนปัจจัยความสำเร็จโดยรวม ด้านการตลาด ด้านการเงิน และด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีความแตกต่างกันในเรื่องปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Least Significant Difference (LSD) ปรากฏผลดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่

ปัจจัย ความสำเร็จ โดยรวม	อายุ	Mean	อายุ 31-40 ปี	อายุ 41-50 ปี	อายุ 51 ปีขึ้นไป
			3.86	3.68	4.06
	อายุ 31-40 ปี	3.86	-	0.17*	-0.21*
	อายุ 41-50 ปี	3.68	-	-	-0.38*
	อายุ 51 ปีขึ้นไป	4.06	-	-	-
การตลาด	อายุ	Mean	อายุ 31-40 ปี	อายุ 41-50 ปี	อายุ 51 ปีขึ้นไป
			3.79	3.65	4.06
	อายุ 31-40 ปี	3.79	-	0.14	-0.27*
	อายุ 41-50 ปี	3.65	-	-	-0.41*
	อายุ 51 ปีขึ้นไป	4.06	-	-	-
การเงิน	อายุ	Mean	อายุ 31-40 ปี	อายุ 41-50 ปี	อายุ 51 ปีขึ้นไป
			3.80	3.46	4.05
	อายุ 31-40 ปี	3.80	-	0.33*	-0.25*
	อายุ 41-50 ปี	3.46	-	-	-0.59*
	อายุ 51 ปีขึ้นไป	4.05	-	-	-
การบริหาร ทรัพยากร มนุษย์	อายุ	Mean	อายุ 31-40 ปี	อายุ 41-50 ปี	อายุ 51 ปีขึ้นไป
			3.91	3.81	4.22
	อายุ 31-40 ปี	3.91	-	0.10*	-0.31*
	อายุ 41-50 ปี	3.81	-	-	-0.41*
	อายุ 51 ปีขึ้นไป	4.22	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 16 เมื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามอายุเป็นรายคู่ พบว่า อายุต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มช่วงอายุ 31-40 ปี มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ มากกว่ากลุ่มช่วงอายุ 41-50 ปี และกลุ่มช่วงอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ น้อยกว่ากลุ่มช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป เมื่อวิเคราะห์ตามองค์ประกอบหลักแต่ละด้าน พบว่า

ด้านการตลาด พบว่า อายุต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มช่วงอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ น้อยกว่ากลุ่มช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป

ด้านการเงิน พบว่า อายุต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มช่วงอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ น้อยกว่ากลุ่มช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป

ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ พบว่า อายุต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มช่วงอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ น้อยกว่ากลุ่มช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป

สมมติฐานที่ 1.3 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มช่วงอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ น้อยกว่ากลุ่มช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป

สมมติฐานหลัก (H_0): ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานรอง (H_1): ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกัน

ตารางที่ 17 ความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (กพอ.) จำแนกตามระดับการศึกษา

ตัวแปรตาม	ระดับการศึกษา	N	Mean	S.D.	F	Sig.	ทดสอบสมมติฐาน
ปัจจัยความสำเร็จโดยรวม	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า	67	3.93	0.50	2.45	0.04*	แตกต่าง
	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส.	35	3.72	0.23			
	ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	192	3.90	0.39			
	ปริญญาโท	71	3.89	0.15			
	ปริญญาเอก	16	3.81	0.00			
	รวม	381	3.88	0.36			
การตลาด	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า	67	3.92	0.44	6.46	0.00*	แตกต่าง
	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส.	35	3.54	0.35			
	ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	192	3.84	0.68			
	ปริญญาโท	71	4.00	0.00			
	ปริญญาเอก	16	3.50	0.00			
	รวม	381	3.84	0.54			
การเงิน	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า	67	3.74	0.76	2.28	0.06	ไม่แตกต่าง
	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส.	35	3.74	0.25			
	ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	192	3.86	0.42			
	ปริญญาโท	71	3.74	0.36			
	ปริญญาเอก	16	4.00	0.00			
	รวม	381	3.81	0.47			
การจัดการ	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า	67	4.03	0.50	5.05	0.00*	แตกต่าง
	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส.	35	3.71	0.23			
	ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	192	3.90	0.42			
	ปริญญาโท	71	3.91	0.12			
	ปริญญาเอก	16	3.75	0.00			
	รวม	381	3.90	0.38			

ตารางที่ 17 ความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามระดับการศึกษา (ต่อ)

ตัวแปรตาม	ระดับการศึกษา	N	Mean	S.D.	F	Sig.	ทดสอบสมมติฐาน
การบริหารทรัพยากรมนุษย์	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า	67	4.03	0.50	1.87	0.12	ไม่แตกต่าง
	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส.	35	3.87	0.13			
	ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	192	4.00	0.43			
	ปริญญาโท	71	3.91	0.12			
	ปริญญาเอก	16	4.00	0.00			
	รวม	381	3.98	0.38			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 17 การวิเคราะห์ความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันในด้านการเงิน และด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ส่วนปัจจัยความสำเร็จโดยรวม ด้านการตลาด และด้านการจัดการ มีความแตกต่างกันในเรื่องปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Least Significant Difference (LSD) ปรากฏผลดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่

ปัจจัยความสำเร็จโดยรวม	ระดับการศึกษา	Mean	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส.	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
			3.93	3.72	3.90	3.89	3.81
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า	3.93	-	0.21*	0.03	0.04	0.12
	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส.	3.72	-	-	-0.19*	-0.17*	-0.10
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	3.90	-	-	-	0.01	0.09
	ปริญญาโท	3.89	-	-	-	-	0.08
	ปริญญาเอก	3.81	-	-	-	-	-
การตลาด	ระดับการศึกษา	Mean	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส.	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
			3.92	3.54	3.84	4.00	3.50
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า	3.92	-	0.38*	0.08	-0.08	0.42*
	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส.	3.54	-	-	-0.30*	-0.46*	0.04
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	3.84	-	-	-	-0.16*	0.34*
	ปริญญาโท	4.00	-	-	-	-	0.50
	ปริญญาเอก	3.50	-	-	-	-	-

ตารางที่ 18 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อ โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่ (ต่อ)

การจัดการ	ระดับการศึกษา	Mean	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส.	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
			4.03	3.71	3.90	3.91	3.75
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า	4.03	-	0.33*	0.13*	0.12	0.28*
	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส.	3.71	-	-	-0.19*	-0.20*	-0.04
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	3.90	-	-	-	-0.01	0.15
	ปริญญาโท	3.91	-	-	-	-	0.16
	ปริญญาเอก	3.75	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 18 เมื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อ โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่ พบว่า ระดับการศึกษาต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ มากกว่ากลุ่มระดับการศึกษาอนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส. และกลุ่มระดับการศึกษาอนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส. มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ น้อยกว่ากลุ่มระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และกลุ่มระดับการศึกษาปริญญาโท เมื่อวิเคราะห์ตามองค์ประกอบหลักแต่ละด้าน พบว่า

ด้านการตลาด พบว่า ระดับการศึกษาต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 6 คู่ ได้แก่ กลุ่มระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ มากกว่ากลุ่มระดับการศึกษานุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส. และกลุ่มปริญญาเอก กลุ่มอนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส. มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ น้อยกว่ากลุ่มระดับการศึกษาปริญญาตรี หรือเทียบเท่า และกลุ่มระดับการศึกษาปริญญาโท กลุ่มปริญญาตรี หรือเทียบเท่า มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ น้อยกว่ากลุ่มระดับการศึกษาปริญญาโท กลุ่มปริญญาตรี หรือเทียบเท่า มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ มากกว่ากลุ่มระดับการศึกษาปริญญาเอก

ด้านการจัดการ พบว่า ระดับการศึกษาต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 5 คู่ ได้แก่ กลุ่มระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ มากกว่ากลุ่มระดับการศึกษานุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส. กลุ่มปริญญาตรี หรือเทียบเท่าและกลุ่มปริญญาเอก กลุ่มอนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส. มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ น้อยกว่ากลุ่มระดับการศึกษาปริญญาตรี หรือเทียบเท่า และกลุ่มระดับการศึกษาปริญญาโท

สมมติฐานที่ 1.4 ขนาดของธุรกิจที่แตกต่างกันมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกันสามารถเขียนสมมติฐานได้ดังนี้

สมมติฐานหลัก (H_0): ขนาดของธุรกิจที่แตกต่างกันมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานรอง (H_1): ขนาดของธุรกิจที่แตกต่างกันมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกัน

ตารางที่ 19 ความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (กพอ.) จำแนกตามขนาดของธุรกิจ

ตัวแปรตาม	ขนาดของธุรกิจ	N	Mean	S.D.	F	Sig.	ทดสอบสมมติฐาน
ปัจจัยความสำเร็จโดยรวม	ขนาดเล็ก	210	3.98	0.35	22.93	0.00*	แตกต่าง
	ขนาดกลาง	79	3.62	0.43			
	ขนาดใหญ่	73	3.86	0.16			
	อื่น ๆ	19	3.99	0.04			
	รวม	381	3.88	0.36			
การตลาด	ขนาดเล็ก	210	4.03	0.46	41.58	0.00*	แตกต่าง
	ขนาดกลาง	79	3.34	0.65			
	ขนาดใหญ่	73	3.84	0.25			
	อื่น ๆ	19	3.92	0.24			
	รวม	381	3.84	0.54			
การเงิน	ขนาดเล็ก	210	3.90	0.47	11.86	0.00*	แตกต่าง
	ขนาดกลาง	79	3.58	0.51			
	ขนาดใหญ่	73	3.75	0.37			
	อื่น ๆ	19	4.03	0.08			
	รวม	381	3.81	0.47			
การจัดการ	ขนาดเล็ก	210	3.97	0.38	11.87	0.00*	แตกต่าง
	ขนาดกลาง	79	3.68	0.47			
	ขนาดใหญ่	73	3.93	0.24			
	อื่น ๆ	19	4.00	0.00			
	รวม	381	3.90	0.38			
การบริหารทรัพยากรมนุษย์	ขนาดเล็ก	210	4.03	0.34	3.84	0.01*	แตกต่าง
	ขนาดกลาง	79	3.89	0.59			
	ขนาดใหญ่	73	3.91	0.12			
	อื่น ๆ	19	4.00	0.00			
	รวม	381	3.98	0.38			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 19 การวิเคราะห์ความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามขนาดของธุรกิจ พบว่า ปัจจัยความสำเร็จโดยรวม ด้านการตลาด ด้านการเงิน ด้านการจัดการ และด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีความแตกต่างกันในเรื่องปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Least Significant Difference (LSD) ปรากฏผลดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามขนาดของธุรกิจ เป็นรายคู่

ปัจจัย ความสำเร็จ โดยรวม	ขนาดของธุรกิจ	Mean	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	อื่น ๆ
			3.98	3.62	3.86	3.99
	ขนาดเล็ก	3.98	-	0.36*	0.13*	0.00
	ขนาดกลาง	3.62	-	-	-0.24*	-0.37*
	ขนาดใหญ่	3.86	-	-	-	-0.13
	อื่น ๆ	3.99	-	-	-	-
การตลาด	ขนาดของธุรกิจ	Mean	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	อื่น ๆ
			4.03	3.34	3.84	3.92
	ขนาดเล็ก	4.03	-	0.69*	0.19*	0.11
	ขนาดกลาง	3.34	-	-	-0.50*	-0.59*
	ขนาดใหญ่	3.84	-	-	-	-0.09
	อื่น ๆ	3.92	-	-	-	-
การเงิน	ขนาดของธุรกิจ	Mean	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	อื่น ๆ
			3.90	3.58	3.75	4.03
	ขนาดเล็ก	3.90	-	0.33*	0.15*	-0.12
	ขนาดกลาง	3.58	-	-	-0.17*	-0.45*
	ขนาดใหญ่	3.75	-	-	-	-0.28*
	อื่น ๆ	4.03	-	-	-	-

ตารางที่ 20 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อ โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามขนาดของธุรกิจ เป็นรายคู่ (ต่อ)

การจัดการ	ขนาดของธุรกิจ	Mean	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	อื่น ๆ
			3.97	3.68	3.93	4.00
	ขนาดเล็ก	3.97	-	0.28*	0.04	-0.03
	ขนาดกลาง	3.68	-	-	-0.24*	-0.32*
	ขนาดใหญ่	3.93	-	-	-	-0.07
อื่น ๆ	4.00	-	-	-	-	
การบริหารทรัพยากรมนุษย์	ขนาดของธุรกิจ	Mean	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	อื่น ๆ
			4.03	3.89	3.91	4.00
	ขนาดเล็ก	4.03	-	0.15*	0.12*	0.03
	ขนาดกลาง	3.89	-	-	-0.03	-0.11
	ขนาดใหญ่	3.91	-	-	-	-0.09
อื่น ๆ	4.00	-	-	-	-	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 20 เมื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อ โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามขนาดของธุรกิจ เป็นรายคู่ พบว่า ขนาดของธุรกิจต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อ โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ กลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดเล็กมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ มากกว่ากลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดกลางและขนาดใหญ่ กลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดกลางมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ น้อยกว่ากลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดใหญ่และขนาดอื่น ๆ เมื่อวิเคราะห์ตามองค์ประกอบหลักแต่ละด้าน พบว่า

ด้านการตลาด พบว่า ขนาดของธุรกิจต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อ โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ กลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดเล็กมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ มากกว่ากลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดกลางและ

ตารางที่ 21 ความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามจำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการ

ตัวแปรตาม	จำนวนเงินทุน	N	Mean	S.D.	F	Sig.	ทดสอบสมมติฐาน
ปัจจัยความสำเร็จโดยรวม	น้อยกว่า 5,000,000 บาท	248	3.92	0.42	2.81	0.03*	แตกต่าง
	5,000,001-10,000,000 บาท	58	3.80	0.28			
	10,000,001-15,000,000 บาท	4	3.81	0.00			
	15,000,001-20,000,000 บาท	37	3.75	0.09			
	มากกว่า 30 ล้านบาทขึ้นไป	34	3.91	0.10			
	รวม	381	3.88	0.36			
การตลาด	น้อยกว่า 5,000,000 บาท	248	3.90	0.62	2.50	0.04*	แตกต่าง
	5,000,001-10,000,000 บาท	58	3.72	0.35			
	10,000,001-15,000,000 บาท	4	3.50	0.00			
	15,000,001-20,000,000 บาท	37	3.76	0.36			
	มากกว่า 30 ล้านบาทขึ้นไป	34	3.75	0.25			
	รวม	381	3.84	0.54			
การเงิน	น้อยกว่า 5,000,000 บาท	248	3.83	0.53	4.20	0.00*	แตกต่าง
	5,000,001-10,000,000 บาท	58	3.77	0.29			
	10,000,001-15,000,000 บาท	4	4.00	0.00			
	15,000,001-20,000,000 บาท	37	3.57	0.47			
	มากกว่า 30 ล้านบาทขึ้นไป	34	4.00	0.00			
	รวม	381	3.81	0.47			

ตารางที่ 21 ความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามจำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการ (ต่อ)

ตัวแปรตาม	จำนวนเงินทุน	N	Mean	S.D.	F	Sig.	ทดสอบสมมติฐาน
การจัดการ	น้อยกว่า 5,000,000 บาท	248	3.93	0.46	1.20	0.31	ไม่แตกต่าง
	5,000,001-10,000,000 บาท	58	3.84	0.23			
	10,000,001-15,000,000 บาท	4	3.75	0.00			
	15,000,001-20,000,000 บาท	37	3.83	0.12			
	มากกว่า 30 ล้านบาทขึ้นไป	34	3.88	0.13			
	รวม	381	3.90	0.38			
การบริหารทรัพยากรมนุษย์	น้อยกว่า 5,000,000 บาท	248	4.02	0.32	3.37	0.01*	แตกต่าง
	5,000,001-10,000,000 บาท	58	3.88	0.68			
	10,000,001-15,000,000 บาท	4	4.00	0.00			
	15,000,001-20,000,000 บาท	37	3.83	0.12			
	มากกว่า 30 ล้านบาทขึ้นไป	34	4.00	0.00			
	รวม	381	3.98	0.38			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 21 การวิเคราะห์ความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามจำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการ พบว่า ด้านการจัดการ ไม่มีความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ส่วนปัจจัยความสำเร็จโดยรวม ด้านการตลาด ด้านการเงิน และด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีความแตกต่างกันในเรื่องปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Least Significant Difference (LSD) ปรากฏผลดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อ โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามจำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการ เป็นรายคู่

	จำนวน เงินทุนใน การประกอบ กิจการ	Mean	น้อยกว่า 5,000,000 บาท	5,000,001- 10,000,000 บาท	10,000,001- 15,000,000 บาท	15,000,001- 20,000,000 บาท	มากกว่า 30 ล้าน บาทขึ้นไป
			3.92	3.80	3.81	3.75	3.91
ปัจจัย ความสำเร็จ โดยรวม	น้อยกว่า 5,000,000 บาท	3.92	-	0.12*	0.11	0.17*	0.02
	5,000,001- 10,000,000 บาท	3.80	-	-	-0.01	0.05	-0.10
	10,000,001- 15,000,000 บาท	3.81	-	-	-	0.06	-0.09
	15,000,001- 20,000,000 บาท	3.75	-	-	-	-	-0.16
	มากกว่า 30 ล้านบาทขึ้นไป	3.91	-	-	-	-	-

ตารางที่ 22 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อ โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามจำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการ เป็นรายคู่ (ต่อ)

	จำนวน เงินทุนใน การประกอบ กิจการ	Mean	น้อยกว่า 5,000,000 บาท	5,000,001- 10,000,000 บาท	10,000,001- 15,000,000 บาท	15,000,001- 20,000,000 บาท	มากกว่า 30 ล้าน บาทขึ้นไป
			3.90	3.72	3.50	3.76	3.75
การตลาด	น้อยกว่า 5,000,000 บาท	3.90	-	0.19*	0.40	0.15	0.15
	5,000,001- 10,000,000 บาท	3.72	-	-	0.22	-0.04	-0.03
	10,000,001- 15,000,000 บาท	3.50	-	-	-	-0.26	-0.25
	15,000,001- 20,000,000 บาท	3.76	-	-	-	-	0.01
	มากกว่า 30 ล้านบาทขึ้นไป	3.75	-	-	-	-	-

ตารางที่ 22 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อ โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามจำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการ เป็นรายคู่ (ต่อ)

	จำนวน เงินทุนใน การประกอบ กิจการ	Mean	น้อยกว่า 5,000,000 บาท	5,000,001- 10,000,000 บาท	10,000,001- 15,000,000 บาท	15,000,001- 20,000,000 บาท	มากกว่า 30 ล้าน บาทขึ้นไป
			3.83	3.77	4.00	3.57	4.00
การเงิน	น้อยกว่า 5,000,000 บาท	3.83	-	0.06	-0.17	0.26*	-0.17*
	5,000,001- 10,000,000 บาท	3.77	-	-	-0.23	0.19*	-0.23*
	10,000,001- 15,000,000 บาท	4.00	-	-	-	0.43	0.00
	15,000,001- 20,000,000 บาท	3.57	-	-	-	-	-0.43*
	มากกว่า 30 ล้านบาทขึ้นไป	4.00	-	-	-	-	-

ตารางที่ 22 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามจำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการ เป็นรายคู่ (ต่อ)

	จำนวน เงินทุนใน การประกอบ กิจการ	Mean	น้อยกว่า 5,000,000 บาท	5,000,001- 10,000,000 บาท	10,000,001- 15,000,000 บาท	15,000,001- 20,000,000 บาท	มากกว่า 30 ล้าน บาทขึ้นไป
			4.02	3.88	4.00	3.83	4.00
การบริหาร ทรัพยากร มนุษย์	น้อยกว่า 5,000,000 บาท	4.02	-	0.14*	0.02	0.19*	0.02
	5,000,001- 10,000,000 บาท	3.88	-	-	-0.12	0.05	-0.12
	10,000,001- 15,000,000 บาท	4.00	-	-	-	0.17	0.00
	15,000,001- 20,000,000 บาท	3.83	-	-	-	-	-0.17
	มากกว่า 30 ล้านบาทขึ้นไป	4.00	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 22 เมื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามจำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการ เป็นรายคู่ พบว่า จำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มจำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการน้อยกว่า 5,000,000 บาท มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของ

ผู้ประกอบการต่อโครงการ มากกว่ากลุ่มจำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการ 5,000,001-10,000,000 บาท และกลุ่มจำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการ 15,000,001-20,000,000 บาท เมื่อวิเคราะห์ตามองค์ประกอบหลักแต่ละด้าน พบว่า

ด้านการตลาด พบว่า จำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มจำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการน้อยกว่า 5,000,000 บาท มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการมากกว่ากลุ่มจำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการ 5,000,001-10,000,000 บาท

ด้านการเงิน พบว่า จำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ กลุ่มจำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการน้อยกว่า 5,000,000 บาท มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการมากกว่ากลุ่มจำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการ 15,000,001-20,000,000 บาท และกลุ่มจำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการมากกว่า 30 ล้านบาทขึ้นไป กลุ่มจำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการ 5,000,001-10,000,000 บาท มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการมากกว่ากลุ่มจำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการ 15,000,001-20,000,000 บาท และกลุ่มจำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการมากกว่า 30 ล้านบาทขึ้นไป

ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ พบว่า จำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มจำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการน้อยกว่า 5,000,000 บาท มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ มากกว่ากลุ่มจำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการ 5,000,001-10,000,000 บาท และกลุ่มจำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการ 15,000,001-20,000,000 บาท

5. ประสิทธิภาพของการประกอบการจากการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่ผ่านการอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำนวน 5 คน เกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ความรู้ที่ได้รับในด้าน การตลาด การเงิน การจัดการ และ

การบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินโครงการในด้านความสามารถ ประสิทธิภาพ การปรับตัวและการพัฒนาอย่างไรบ้าง สรุปได้ดังนี้

เมื่อได้รับการฝึกอบรมความรู้ที่ได้รับสามารถนำมาเพิ่มประสิทธิผลของโครงการเช่น การตลาดสามารถคาดการณ์ความต้องการของลูกค้าทำให้พัฒนาและผลิตสินค้าตรงกับความต้องการของลูกค้า ช่วยให้บริหารสต็อกสินค้าให้พอดีหรือใกล้เคียงกับความต้องการ ในด้านการเงินสามารถบริหารกระแสเงินสดทำให้ไม่ขาดสภาพคล่อง ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ทำให้วางแผนด้านกำลังคนให้สอดคล้องกับการผลิต เพิ่มประสิทธิภาพในการปรับตัวและพัฒนาองค์กรได้ดีและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมขององค์กรนั้นๆ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) 2) ศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าอบรม ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ตั้งแต่ปี 2523 ถึง ณ สิ้นปีงบประมาณ 2555 จำนวน 381 คน โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) 2) ปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) 3) ประสิทธิภาพการดำเนินโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน T-test และ F-test สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 56.96 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 50.39 มีขนาดของธุรกิจขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 55.12 คิดเป็นร้อยละ 65.09 มีจำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการน้อยกว่า 5,000,000 บาท

1.2 ประสิทธิภาพของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$ และ $S.D = 0.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยให้ความสำคัญมากที่สุดในด้านการปรับตัว ($\bar{X} = 4.05$ และ $S.D = 0.42$) ให้ความสำคัญในอันดับรองลงมา คือด้านความสามารถในการผลิต ($\bar{X} = 3.98$ และ $S.D = 0.41$) ด้าน

ประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.89$ และ $S.D = 0.4$) และให้ความสำคัญน้อยที่สุดในด้านการพัฒนา ($\bar{X} = 3.87$ และ $S.D = 0.46$) โดยมีรายละเอียดแต่ละด้านดังนี้

1.2.1 ด้านความสามารถในการผลิต โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$ และ $S.D = 0.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าผู้ที่ผ่านการฝึกอบรม โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจ อุตสาหกรรม (คพอ.) ให้ความสำคัญในระดับมากทุกข้อ โดยให้ความสำคัญในเรื่องกิจกรรม เสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ช่วยทำให้ท่านเข้าใจการสร้างควมสามัคคีและการปรับปรุงตัวเองให้ เข้ากับคนอื่นมากที่สุด ($\bar{X} = 4.35$ และ $S.D = 0.48$) ให้ความสำคัญในอันดับรองลงมา คือ เรื่อง กิจกรรมเยี่ยมชมโรงงานช่วยทำให้ท่านเข้าใจเทคนิคการเพิ่มผลผลิตและบริหารโรงงาน ($\bar{X} = 4.05$ และ $S.D = 0.52$) กิจกรรมการเจรจาต่อรองธุรกิจช่วยทำให้ท่านเข้าใจเทคนิคการเจรจาต่อรองธุรกิจ อย่างถูกวิธี ($\bar{X} = 3.97$ และ $S.D = 0.60$) กิจกรรมการเขียนโครงการลงทุนและการเตรียมเสนอ โครงการลงทุนช่วยทำให้ท่านเข้าใจเรื่องความเป็นไปได้ของการลงทุน ($\bar{X} = 3.77$ และ $S.D = 0.72$) และให้ความสำคัญน้อยที่สุดในเรื่องกิจกรรมความรู้ในการจัดตั้งธุรกิจช่วยทำให้ท่านเข้าใจเรื่องภาษี อากรและการบริการของรัฐและเอกชนเพื่อการส่งเสริมอุตสาหกรรม ($\bar{X} = 3.73$ และ $S.D = 0.66$)

1.2.2 ด้านประสิทธิภาพโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$ และ $S.D = 0.42$) เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าผู้ที่ผ่านการฝึกอบรม โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจ อุตสาหกรรม (คพอ.) ให้ความสำคัญในระดับมากทุกข้อ โดยให้ความสำคัญในเรื่องท่านสามารถนำ ข้อคิดหรือวิธีการที่ได้ในช่วงการทำกิจกรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.08$ และ $S.D = 0.51$) ให้ความสำคัญในอันดับรองลงมา คือ เรื่องท่านสามารถนำความรู้จากกิจกรรมการ เขียนโครงการลงทุนและการเตรียมเสนอโครงการไปใช้ในการวิเคราะห์ตลาด วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของธุรกิจ ($\bar{X} = 4.01$ และ $S.D = 0.44$) ท่านสามารถนำความรู้จากกิจกรรมเยี่ยมชมโรงงาน ไปทำให้ธุรกิจดีขึ้น เช่น ลดต้นทุนการผลิต วางแผนการผลิตให้เป็นระบบ การบริหารการจัดการ องค์กรภายในให้มีระเบียบมากขึ้น ($\bar{X} = 4.00$ และ $S.D = 0.57$) ท่านสามารถนำความรู้จากกิจกรรม การเจรจาต่อรองธุรกิจไปใช้ในการดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จในด้านการตลาด เกิดความ ไว้วางใจ และรักษาสถานลูกค้าไว้ได้ ($\bar{X} = 3.73$ และ $S.D = 0.63$) และให้ความสำคัญน้อยที่สุดใน เรื่องท่านสามารถนำความรู้จากกิจกรรมความรู้ในการจัดตั้งธุรกิจไปใช้ในการทำบัญชี การเสียภาษี อากรถูกต้องตามกฎหมายและตรงกับสรรพากร ($\bar{X} = 3.65$ และ $S.D = 0.64$)

1.2.3 ด้านการปรับตัวโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$ และ $S.D = 0.42$) เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าผู้ที่ผ่านการฝึกอบรม โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจ อุตสาหกรรม (คพอ.) ให้ความสำคัญในระดับมากทุกข้อ โดยให้ความสำคัญในเรื่องท่านมีความ มั่นใจมากขึ้น กล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.19$ และ $S.D = 0.40$) ให้ความสำคัญใน

อันดับรองลงมา คือ เรื่องท่านกล้าที่จะต่อสู้กับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ มีความกระตือรือร้นในการดำเนินธุรกิจ ($\bar{X} = 4.13$ และ $S.D = 0.50$) ท่านสามารถปรับตัวเพื่อให้เข้ากับรูปแบบของกิจกรรมของโครงการที่จัดขึ้น ($\bar{X} = 4.06$ และ $S.D = 0.44$) ทำให้การทำงานในบริษัทระหว่างลูกน้อง นายจ้างมีความสนิทสนมมากขึ้น ($\bar{X} = 4.06$ และ $S.D = 0.54$)และให้ความสำคัญน้อยที่สุดในเรื่องท่านสามารถปรับตัวในการทำงานเป็นทีมร่วมกับเพื่อนในทีมช่วงที่ฝึกอบรมได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.81$ และ $S.D = 0.82$)

1.2.4 ด้านการพัฒนาโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$ และ $S.D = 0.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ให้ความสำคัญในระดับมากทุกข้อ โดยให้ความสำคัญในเรื่องหลังจากอบรมท่านมีพัฒนาการที่ดีในเรื่องภาวะผู้นำมากที่สุด ($\bar{X} = 4.04$ และ $S.D = 0.53$) ให้ความสำคัญในอันดับรองลงมา คือ เรื่องท่านสามารถนำการพัฒนาการที่ได้ในช่วงการทำกิจกรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 3.94$ และ $S.D = 0.77$) ธุรกิจของท่านมีการพัฒนาในด้านสัดส่วนของกำไรต่อเงินลงทุนหลังจากอบรม ($\bar{X} = 3.82$ และ $S.D = 0.61$) ธุรกิจของท่านมีการพัฒนาในด้านอัตราการเจริญเติบโตของธุรกิจเมื่อเทียบกับก่อนการอบรม ($\bar{X} = 3.81$ และ $S.D = 0.51$) และให้ความสำคัญน้อยที่สุดในเรื่องธุรกิจของท่านมีการพัฒนาในด้านยอดขายต่อการจ้างงานหลังจากอบรม ($\bar{X} = 3.76$ และ $S.D = 0.62$)

1.3 ปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$ และ $S.D = 0.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่าผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยให้ความสำคัญในด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์มากที่สุด ($\bar{X} = 3.98$ และ $S.D = 0.38$) ให้ความสำคัญในอันดับรองลงมา คือ ด้านการจัดการ ($\bar{X} = 3.90$ และ $S.D = 0.38$) ด้านการตลาด ($\bar{X} = 3.84$ และ $S.D = 0.54$) และให้ความสำคัญน้อยที่สุดในด้านการเงิน ($\bar{X} = 3.81$ และ $S.D = 0.47$) โดยมีรายละเอียดแต่ละด้านดังนี้

1.3.1 ด้านการตลาดโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$ และ $S.D = 0.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ให้ความสำคัญในระดับมากทุกข้อ โดยให้ความสำคัญในเรื่องคุณภาพสินค้าขององค์กรสามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.98$ และ $S.D = 0.46$) ให้ความสำคัญในอันดับรองลงมา คือ เรื่องผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับออกแบบผลิตภัณฑ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดีกว่าหรือดีเท่ากับคู่แข่ง ($\bar{X} = 3.92$ และ $S.D = 0.58$) ผู้ประกอบการกำหนดราคาของสินค้าและบริการอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยของอุตสาหกรรมและสามารถแข่งขันได้ ($\bar{X} = 3.85$ และ $S.D = 0.74$) และ

ให้ความสำคัญน้อยที่สุดในเรื่องตราสินค้าเป็นที่รู้จักของลูกค้าโดยทั่วไปในอุตสาหกรรม ($\bar{X} = 3.61$ และ $S.D = 0.69$)

1.3.2 ด้านการเงินโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$ และ $S.D = 0.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ให้ความสำคัญในระดับมากทุกข้อโดยให้ความสำคัญในเรื่องมีการบริหารสภาพคล่องในการจ่ายชำระหนี้เมื่อครบกำหนดชำระได้เป็นอย่างดี และ สม่ำเสมอมากที่สุด ($\bar{X} = 3.90$ และ $S.D = 0.59$) ให้ความสำคัญในอันดับรองลงมา คือ เรื่องมีความสามารถด้านการเงินที่สอดคล้องและเหมาะสมกับการดำเนินกลยุทธ์ขององค์กร ($\bar{X} = 3.86$ และ $S.D = 0.47$) มีความสามารถในการหาแหล่งเงินทุนที่มีต้นทุนเงินกู้ยืมต่ำกว่าอุตสาหกรรม ($\bar{X} = 3.82$ และ $S.D = 0.50$) และให้ความสำคัญน้อยที่สุดในเรื่องมีการจัดทำงบประมาณของแผนการใช้จ่ายเงินทั้งระยะสั้นและระยะยาว ($\bar{X} = 3.66$ และ $S.D = 0.59$)

1.3.3 ด้านการจัดการโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$ และ $S.D = 0.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ให้ความสำคัญในระดับมากทุกข้อโดยให้ความสำคัญในเรื่องมีการกำหนดทิศทางในเรื่องของ วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ นโยบายและกลยุทธ์อย่างชัดเจนมากที่สุด ($\bar{X} = 4.10$ และ $S.D = 0.47$) ให้ความสำคัญในอันดับรองลงมา คือ เรื่องมีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กรเพื่อทราบจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กรและใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ ($\bar{X} = 3.88$ และ $S.D = 0.63$) มีการกำหนดตัวชี้วัดเพื่อวัดผลการดำเนินงานอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.87$ และ $S.D = 0.46$) และให้ความสำคัญน้อยที่สุดในเรื่องมีการเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และนโยบายสู่แผนปฏิบัติการอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.75$ และ $S.D = 0.43$)

1.3.4 ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$ และ $S.D = 0.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ให้ความสำคัญในระดับมากทุกข้อโดยให้ความสำคัญในเรื่องผู้ประกอบการให้ความสำคัญและตระหนักในคุณค่าของพนักงานทุกคน มากที่สุด ($\bar{X} = 4.10$ และ $S.D = 0.43$) ให้ความสำคัญในอันดับรองลงมา คือ เรื่องผู้ประกอบการมุ่งเน้นให้พนักงานมีความรู้ความสามารถเหมาะสมและเพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ มีความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย ให้ปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.01$ และ $S.D = 0.52$) สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงาน ในด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการได้ ($\bar{X} = 3.96$ และ $S.D = 0.66$) และให้ความสำคัญน้อยที่สุดในเรื่องผู้ประกอบการวางแผนในการกำหนดกฎ ระเบียบ ข้อบังคับให้เหมาะสมกับบุคลากร และลักษณะงานของแต่ละตำแหน่งหน้าที่ ($\bar{X} = 3.87$ และ $S.D = 0.46$)

1.4 การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าอบรมครั้งนี้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ T-Test และ F-Test เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปร ในกรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) โดยมีรายละเอียดของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าอบรมดังนี้

1.4.1 ความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามเพศ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันในด้านการเงิน และด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ส่วนปัจจัยความสำเร็จโดยรวม ด้านการตลาด และด้านการจัดการ มีความแตกต่างกันในเรื่องปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.4.2 ความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามอายุ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันในด้านการจัดการ ส่วนปัจจัยความสำเร็จโดยรวม ด้านการตลาด ด้านการเงินและด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีความแตกต่างกันในเรื่องปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Least Significant Difference (LSD) พบว่า อายุต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มช่วงอายุ 31-40 ปี มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ มากกว่ากลุ่มช่วงอายุ 41-50 ปี และกลุ่มช่วงอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ น้อยกว่ากลุ่มช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป เมื่อวิเคราะห์ตามองค์ประกอบหลักแต่ละด้าน พบว่า

ด้านการตลาด พบว่า อายุต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มช่วงอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ น้อยกว่ากลุ่มช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป

ด้านการเงิน พบว่า อายุต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มช่วงอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ น้อยกว่ากลุ่มช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป

ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ พบว่า อายุต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มช่วงอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ น้อยกว่ากลุ่มช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป

1.4.3 ความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ไม่มี ความแตกต่างกันในด้านการเงิน และด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ส่วนปัจจัยความสำเร็จโดยรวม ด้านการตลาด และด้านการจัดการ มีความแตกต่างกันในเรื่องปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Least Significant Difference (LSD) พบว่า ระดับการศึกษาต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. หรือเทียบเท่า มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ มากกว่ากลุ่มระดับการศึกษานุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส. และกลุ่มระดับการศึกษานุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส. มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ น้อยกว่ากลุ่มระดับการศึกษาปริญญาตรี หรือเทียบเท่า และกลุ่มระดับการศึกษาปริญญาโท เมื่อวิเคราะห์ตามองค์ประกอบหลักแต่ละด้าน พบว่า

ด้านการตลาด พบว่า ระดับการศึกษาต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 6 คู่ ได้แก่ กลุ่มระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. หรือเทียบเท่า มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ มากกว่ากลุ่มระดับการศึกษานุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส. และกลุ่มปริญญาเอก กลุ่มอนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส. มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ น้อยกว่ากลุ่มระดับการศึกษาปริญญาตรี หรือเทียบเท่า และกลุ่มระดับการศึกษาปริญญาโท กลุ่มปริญญาตรี หรือเทียบเท่า มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ น้อยกว่ากลุ่มระดับการศึกษาปริญญาโท กลุ่มปริญญาตรี หรือเทียบเท่า มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ มากกว่ากลุ่มระดับการศึกษาปริญญาเอก

ด้านการจัดการ พบว่า ระดับการศึกษาต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 5 คู่ ได้แก่ กลุ่มระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ มากกว่ากลุ่มระดับการศึกษานุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส. กลุ่มปริญญาตรี หรือเทียบเท่าและกลุ่มปริญญาเอก กลุ่มอนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส. มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ น้อยกว่ากลุ่มระดับการศึกษาปริญญาตรี หรือเทียบเท่า และกลุ่มระดับการศึกษาปริญญาโท

1.4.4 ความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามขนาดของธุรกิจ พบว่า ปัจจัยความสำเร็จโดยรวม ด้านการตลาด ด้านการเงิน ด้านการจัดการ และด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีความแตกต่างกันในเรื่องปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Least Significant Difference (LSD) พบว่า ขนาดของธุรกิจต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ กลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดเล็กมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ มากกว่ากลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดกลางและขนาดใหญ่ กลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดกลางมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ น้อยกว่ากลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดใหญ่และขนาดอื่น ๆ เมื่อวิเคราะห์ตามองค์ประกอบหลักแต่ละด้าน พบว่า

ด้านการตลาด พบว่า ขนาดของธุรกิจต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ กลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดเล็กมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ มากกว่ากลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดกลางและขนาดใหญ่ กลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดกลางมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ น้อยกว่ากลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดใหญ่และขนาดอื่น ๆ

ด้านการเงิน พบว่า ขนาดของธุรกิจต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 5 คู่ ได้แก่ กลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดเล็กมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ มากกว่ากลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดกลางและขนาดใหญ่ กลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดกลางมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อ

โครงการ น้อยกว่ากลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดใหญ่และขนาดอื่น ๆ กลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดใหญ่มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ น้อยกว่ากลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดอื่น ๆ

ด้านการจัดการ พบว่า ขนาดของธุรกิจต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดเล็กมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ มากกว่ากลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดกลาง กลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดกลางมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ น้อยกว่ากลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดใหญ่และขนาดอื่น ๆ

ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ พบว่า ขนาดของธุรกิจต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดเล็กมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ มากกว่ากลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดกลาง และกลุ่มขนาดของธุรกิจขนาดใหญ่

1.4.5 ความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามจำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการ พบว่า ด้านการจัดการ ไม่มีความแตกต่างของปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ส่วนปัจจัยความสำเร็จโดยรวม ด้านการตลาด ด้านการเงิน และด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีความแตกต่างกันในเรื่องปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Least Significant Difference (LSD) พบว่า จำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มจำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการน้อยกว่า 5,000,000 บาท มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ มากกว่ากลุ่มจำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการ 5,000,001-10,000,000 บาท และกลุ่มจำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการ 15,000,001-20,000,000 บาท เมื่อวิเคราะห์ตามองค์ประกอบหลักแต่ละด้าน พบว่า

ด้านการตลาด พบว่า จำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม

(คพอ.) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มจำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการน้อยกว่า 5,000,000 บาท มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ มากกว่ากลุ่มจำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการ 5,000,001-10,000,000 บาท

ด้านการเงิน พบว่า จำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ กลุ่มจำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการน้อยกว่า 5,000,000 บาท มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ มากกว่ากลุ่มจำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการ 15,000,001-20,000,000 บาท และกลุ่มจำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการมากกว่า 30 ล้านบาทขึ้นไป กลุ่มจำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการ 5,000,001-10,000,000 บาท มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ มากกว่ากลุ่มจำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการ 15,000,001-20,000,000 บาท และกลุ่มจำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการมากกว่า 30 ล้านบาทขึ้นไป

ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ พบว่า จำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการต่างๆ มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มจำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการน้อยกว่า 5,000,000 บาท มีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการ มากกว่ากลุ่มจำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการ 5,000,001-10,000,000 บาท และกลุ่มจำนวนเงินลงทุนในการประกอบกิจการ 15,000,001-20,000,000 บาท

1.5 จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่ผ่านการอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำนวน 5 คน เกี่ยวกับผลที่ได้รับผลจากการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ความรู้ที่ได้รับในด้าน การตลาด การเงิน การจัดการ และการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินโครงการในด้านความสามารถ ประสิทธิภาพ การปรับตัวและการพัฒนา อย่างไรบ้าง พบว่าเมื่อได้รับการฝึกอบรมความรู้ที่ได้รับสามารถนำมาเพิ่มประสิทธิผลของโครงการเช่น การตลาดสามารถคาดการณ์ความต้องการของลูกค้าทำให้พัฒนาและผลิตสินค้าตรงกับความต้องการของลูกค้า ช่วยให้บริการสต็อกสินค้าให้พอดีหรือใกล้เคียงกับความต้องการ ในด้านการเงินสามารถบริหารกระแสเงินสดทำให้ไม่ขาดสภาพคล่อง ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ทำให้วางแผนด้านกำลังคนให้สอดคล้องกับการผลิตเพิ่มประสิทธิภาพในการปรับตัวและพัฒนาองค์กรได้ดีและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมขององค์กรนั้นๆ

2. อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) มีประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยนำมาอภิปรายตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

2.1 จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่าผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้าน ประกอบไปด้วย ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ด้านการจัดการ ด้านการตลาด และด้านการเงิน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการเน้นให้ความสำคัญในทัศนคติของคุณภาพสินค้าขององค์กรสามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ ให้ความสำคัญกับออกแบบผลิตภัณฑ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดีกว่าหรือดีเท่ากับคู่แข่ง ความสามารถด้านการเงินที่สอดคล้องและเหมาะสมกับการดำเนินกลยุทธ์ขององค์กร การบริหารสภาพคล่องในการชำระหนี้เมื่อครบกำหนดชำระได้เป็นอย่างดี และ สม่่าเสมอ การกำหนดทิศทางในเรื่องของ วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ นโยบายและกลยุทธ์อย่างชัดเจน การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กรเพื่อทราบจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กรและใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ ผู้ประกอบการให้ความสำคัญและตระหนักในคุณค่าของพนักงานทุกคน ผู้ประกอบการมุ่งเน้นให้พนักงานมีความรู้ความสามารถเหมาะสมและเพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ประกอบการมุ่งเน้นให้พนักงานมีความรู้ความสามารถเหมาะสมและเพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ มีความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงส่งผลให้ปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของสุธิดาเสถียรมาศ (2555) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาอิทธิพลของกลยุทธ์ในการดำเนินงานบุคลากรเป็นผู้ประกอบการและการให้ความสำคัญในหน้าที่ทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจSMEs ผลการศึกษาพบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการในภาพรวมจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

2.2 จากการเปรียบเทียบปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าอบรม พบว่า เพศ อายุ ระยะเวลาศึกษา ขนาดของธุรกิจและจำนวนเงินทุนในการประกอบกิจการที่แตกต่างกันมีความแตกต่างกันในเรื่องปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการ โดยพบว่า เพศชายมีปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) มากกว่าเพศหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้หญิงมักจะอ่อนไหวทางอารมณ์ได้บ่อยกว่าผู้ชาย ซึ่ง

ในงานบริหารแล้วหลายสถานการณ์ต้องตัดอารมณ์ออกจากการตัดสินใจ เพราะการตัดสินใจทางการบริหารต้องอยู่บนพื้นฐานของการเดินไปให้ถึงเป้าหมาย ไม่ใช่การนึกว่าใครจะรู้สึกอย่างไร เพราะผู้บริหารรู้ว่าทุกการตัดสินใจมีผลสองฝั่งเสมอ และข้อจำกัดบางประการในความเป็นธรรมชาติของเพศหญิง ที่เห็นได้ชัดเช่น โครงสร้างความแข็งแรงของร่างกาย หรืออีกอย่างความปลอดภัยในเพศ ซึ่งในการดำเนินธุรกิจบ่อยครั้งที่การเจรจาในรอบไม่ได้เป็นบทสรุปความสำเร็จ แต่ผู้หญิงก็มีข้อจำกัดเรื่องนอกรอบอยู่เหมือนกัน ตัวอย่างถ้าไปพบคู่ค้าที่เป็นชาย จะให้ผู้บริหารหญิงไปเลี้ยงต้อนรับจนดึกก็คงไม่เหมาะเท่าผู้ชาย หรือเวลาที่ผู้หญิงมีลูก สัญชาตญาณความเป็นผู้ปกป้องจะทำให้ผู้หญิงหันไปให้ความใส่ใจในลูกมากกว่างาน ซึ่งเป้าหมายที่ต้องทุ่มเทพลังความใส่ใจ อาจจะมีอุปสรรคให้ล่าช้า ไม่ทันการ ซึ่งขัดแย้งกันงานวิจัยของ อรรถจิต พลายนาม (2550) ศึกษาเรื่องผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จในธุรกิจ OTOP (4 – 5 ดาว) ผู้ประกอบการเพศชายและเพศหญิงมีกลยุทธ์ทางธุรกิจ ภูมิความรู้ความชำนาญ และความสำเร็จไม่แตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

3.1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่าผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ให้ความสำคัญในด้านการปรับตัวมากที่สุด ดังนั้นผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ควรเน้นให้ความสำคัญในหลักสูตรด้านการปรับตัวให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้ประกอบการมีความมั่นใจในตัวเอง กล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจ กล้าที่จะต่อสู้กับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ มีความกระตือรือร้นในการดำเนินธุรกิจ มีการปรับตัวในการทำงานเป็นทีมร่วมกับเพื่อนในทีมช่วงที่ฝึกอบรมได้เป็นอย่างดี มีการปรับตัวเพื่อให้เข้ากับรูปแบบของกิจกรรมของโครงการที่จัดขึ้น และทราบวิธีการสร้างบรรยากาศในการทำงานในบริษัทระหว่างลูกน้อง นายจ้างมีความสนิทสนมมากขึ้น และเพื่อเป็นการปรับปรุงประสิทธิภาพของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ให้ดียิ่งขึ้นผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ควรเน้นให้ความสำคัญในแต่ละด้านดังนี้

3.1.1.1 ด้านความสามารถในการผลิต ควรให้ความสำคัญในเรื่องกิจกรรมเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ช่วยทำให้ท่านเข้าใจการสร้างควมสามัคคีและการปรับปรุงตัวเองให้เข้ากับคนอื่น กิจกรรมเยี่ยมชมโรงงานเพื่อช่วยทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความเข้าใจเทคนิคการ

เพิ่มผลผลิตและบริหารโรงงาน กิจกรรมความรู้ในการจัดตั้งธุรกิจเพื่อช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความเข้าใจเรื่องภาษีอากรและการบริการของรัฐและเอกชนเพื่อการส่งเสริมอุตสาหกรรม

3.1.1.2 ด้านประสิทธิภาพ ควรให้ความสำคัญในเรื่องผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถนำข้อคิดหรือวิธีการที่ได้ในช่วงการทำกิจกรรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถนำความรู้จากกิจกรรมการเขียนโครงการลงทุนและการเตรียมเสนอโครงการไปใช้ในการวิเคราะห์ตลาด วิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนของธุรกิจ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถนำความรู้จากกิจกรรมความรู้ในการจัดตั้งธุรกิจไปใช้ในการทำบัญชี การเสียภาษีอากรถูกต้องตามกฎหมาย และตรงกับสรรพากร

3.1.1.3 ด้านการพัฒนา ควรเน้นให้ความสำคัญในเรื่องหลังจากอบรมผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีพัฒนาการที่ดีในเรื่องภาวะผู้นำ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถนำพัฒนาการที่ได้ในช่วงการทำกิจกรรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีการพัฒนาธุรกิจในด้านยอดขายต่อการจ้างงานหลังจากอบรม

3.1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่าผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ให้ความสำคัญอยู่ในด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์มากที่สุด ดังนั้นผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนิน โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ควรเน้นให้ความสำคัญในหลักสูตรด้านด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความตระหนักในคุณค่าของพนักงานทุกคน ในองค์กร ให้ความสำคัญกับการสนับสนุนให้พนักงานมีความรู้ความสามารถเหมาะสมและเพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ ให้ค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เหมาะสม มีการวางแผนในการกำหนดกฎ ระเบียบ ข้อบังคับให้เหมาะสมกับบุคลากร และลักษณะงานของแต่ละตำแหน่งหน้าที่ และเพื่อเป็นการปรับปรุงปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ให้ดียิ่งขึ้นผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนิน โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ควรเน้นให้ความสำคัญในแต่ละด้านดังนี้

3.1.2.1 ด้านการเงิน ควรให้ความสำคัญในเรื่องการบริหารสภาพคล่องในการจ่ายชำระหนี้เมื่อครบกำหนดชำระได้เป็นอย่างดี และ สม่าเสมอมากที่สุด ความสามารถด้านการเงินที่สอดคล้องและเหมาะสมกับการดำเนินกลยุทธ์ขององค์กร การจัดทำงบประมาณของแผนการใช้จ่ายเงินทั้งระยะสั้นและระยะยาว

3.1.2.2 ด้านการตลาด ควรให้ความสำคัญในเรื่องคุณภาพสินค้าขององค์กร สามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้มากที่สุด การออกแบบผลิตภัณฑ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดีกว่าหรือดีเท่ากับคู่แข่ง และให้ความสำคัญในเรื่องตราสินค้าเป็นที่รู้จักของลูกค้าโดยทั่วไปในอุตสาหกรรม

3.1.2.3 ด้านการจัดการโดยรวม ควรให้ความสำคัญในเรื่องการกำหนดทิศทางในเรื่องของ วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ นโยบายและกลยุทธ์อย่างชัดเจน การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กรเพื่อทราบจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กรและใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ การเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และนโยบายสู่แผนปฏิบัติการอย่างชัดเจน

3.2 ข้อเสนอแนะ ในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 เนื่องจากในการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ในการศึกษารั้งต่อไป อาจใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกต การทดลอง หรือวิธีการอื่นๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลในเชิงลึกมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะมีประโยชน์ในการนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินการ กำหนดหลักสูตรและการบริหารจัดการประสิทธิผลการดำเนินโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.2.2 ในการศึกษารั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ดังนั้นในการศึกษารั้งต่อไป ผู้สนใจควรใช้ประเด็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ด้วยวิธีการวิเคราะห์การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple regressions Analysis) เพื่อทราบปัจจัยที่แท้จริงที่ส่งผลต่อความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)

3.2.3 ในการศึกษารั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ดังนั้นในการศึกษารั้งต่อไป ผู้สนใจควรใช้ประเด็นการศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจในต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ซึ่งจะมีประโยชน์ในการนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินการ กำหนดหลักสูตรและการบริหารจัดการประสิทธิผลการดำเนินโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กตัญญู หิรัญญูสมบุญ. (2544). **การจัดการธุรกิจขนาดย่อม**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. (2555). **สรุปโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) ประจำปีงบประมาณ 2555**. กรุงเทพมหานคร: กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม.
- จิตติชัย ดอกไม้. (2549). “การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน โครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) อำเภอบ้านฝ่อ จังหวัดอุดรธานี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษา สาขาวิชาการบริหารทั่วไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ดิน ปรัชญพฤกษ์. (2526). **การบริหารรัฐกิจแทนใหม่**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธิดารัตน์ ไช้แก้ว. (2550). “ประสิทธิผลของการดำเนิน โครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) เทศบาลนครเชียงราย อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- ธีรยุทธ จิตต์หมั่น. (2547). “ประสิทธิผลของการโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิตย์ สัมมาพันธ์. (2542). **ยุทธศาสตร์การบริหารใน 3 โลกธุรกิจสู่ความสำเร็จ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บริษัทเอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- บสบง เลิศรังษี. (2547). “การประเมินผลโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานโยบายและการวางแผน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก.
- ประสพชัย พสุนนท์. (2553). **สถิติธุรกิจ**. กรุงเทพมหานคร : ท็อป.
_____. (2555). **การวิจัยการตลาด**. กรุงเทพมหานคร: ท็อป.
- ประชัย เปี่ยมสมบุญ. (2526). **การวิจัยประเมินผล**. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พรศิริ วัฒนลักษณ์. (2552). “การประเมินประสิทธิผลโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) ตำบลบางพลีน้อย อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการโครงการและการประเมินโครงการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

- ภรณ์ กิรีติบุตร. (2529). การประเมินประสิทธิผลขององค์การ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ยุทธ ไถยวรรณ. (2553). **หลักสถิติวิจัยและการใช้โปรแกรม SPSS**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วารุณี ไชยสุริยะศักดิ์. (2555). “ปัจจัยการมีส่วนร่วมที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลโครงการค่ายเยาวชนสมองแก้ว.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการประกอบการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วีรวัช มาฆะศิริานนท์. (2543). **ธุรกิจส่วนตัว SMEs จะทำอะไรกันดี**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2550). **ทฤษฎีการประเมิน**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมแก้ว รุ่งเลิศเกรียงไกรและคณะ. (2550). “คุณลักษณะผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในภาคใต้: ภาคการบริการ” **วารสารเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ** 2, 1 (ธันวาคม): 25-26.
- สุธิดา เสถียรมาศ. (2555). “การศึกษาอิทธิพลของกลยุทธ์ในการดำเนินงาน บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการและการให้ความสำคัญในหน้าที่ทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ SMEs”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการประกอบการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุปัญญา จิตสว่างโศภิต. (2549). “การประเมินประสิทธิผลโครงการ สันเชื่อเพื่อพัฒนาชนบทของธนาคารออมสิน กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านแห จังหวัดอ่างทอง.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานโยบายสาธารณะ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุรัชย์ ภัทรบรรเจิด.(2556). **ปัจจัยสู่ความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs** เข้าถึงเมื่อ 1 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก<http://www.manager.co.th/iBizchannel/ViewNews.aspx?NewsID=9520000011977>

ภาษาต่างประเทศ

- Frese, M. (2000). **Success and Failure of Micro Business Owners in Africa: A Psychological Approach**. United States of America : Greenwood.
- Gibson, J.L., J. M. Ivancevich and J. H. Donnelly.. 1997. **Organizational: Behavior, Structure, Process**. Boston: The McGraw-Hill.
- Steers, R.M. 1997. **Organizational Effectiveness: A Behavioral View**. California: Good year.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง “ปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจ อุตสาหกรรม (คพอ.)”

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาตรี
 วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีวัตถุประสงค์
 เพื่อศึกษาถึงปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการต่อโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจ
 อุตสาหกรรม (คพอ.)
2. ข้อมูลในแบบสอบถามนี้ จะไม่นำเสนอหรือเปิดเผยแก่บุคคลอื่นและจะไม่เกิด
 ผลเสียใด ๆ แก่ท่าน ดังนั้นจึงขอความกรุณากรอกแบบสอบถามตามความเป็นจริงให้ครบทุกข้อ
 การนำเสนอผลจะนำเสนอผลในภาพรวม ซึ่งจะนำไปใช้ประโยชน์เฉพาะกรณีศึกษาวิจัยเท่านั้น
3. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย
 - ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการ
 - ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจ
 อุตสาหกรรม (คพอ.)
 - ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จในการประกอบการจากการฝึกอบรมโครงการ
 พัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)
 ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี
 มา ณ โอกาสนี้ด้วย

นางสาวอารมณีย์ ศิริโต

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ **ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการ**

คำชี้แจง กรุณาเติม เครื่องหมาย ลงในช่องว่าง () และเติมค่าลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

อายุ 21-30 ปี

อายุ 31-40 ปี

อายุ 41-50 ปี

อายุ 51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

ประถมศึกษา

มัธยมศึกษาตอนต้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. หรือเทียบเท่า

อนุปริญญาหรือเทียบเท่า / ปวส.

ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

4. ขนาดของธุรกิจ

ขนาดเล็ก

ขนาดกลาง

ขนาดใหญ่

อื่น ๆ โปรดระบุ.....

5. เงินทุนในการประกอบกิจการ จำนวน

น้อยกว่า 5,000,000 บาท

5,000,001 – 10,000,000 บาท

10,000,001 – 15,000,000 บาท

15,000,001 – 20,000,000 บาท

20,000,001 – 25,000,000 บาท

25,000,001 – 30,000,000 บาท

มากกว่า 30 ล้านบาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ประสิทธิผลการดำเนินโครงการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ความสามารถในการผลิต					
1 กิจกรรมเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ช่วยทำให้ท่านเข้าใจการสร้างควมสามัคคีและการปรับปรุงตัวเองให้เข้ากับคนอื่น					
2 กิจกรรมเยี่ยมชมโรงงานช่วยทำให้ท่านเข้าใจเทคนิคการเพิ่มผลผลิตและบริหารโรงงาน					
3 กิจกรรมการเขียนโครงการลงทุนและการเตรียมเสนอโครงการลงทุนช่วยทำให้ท่านเข้าใจเรื่องความเป็นไปได้ของการลงทุน					
4 กิจกรรมความรู้ในการจัดตั้งธุรกิจช่วยทำให้ท่านเข้าใจเรื่องภาษีอากรและการบริการของรัฐและเอกชนเพื่อการส่งเสริมอุตสาหกรรม					
5 กิจกรรมการเจรจาต่อรองธุรกิจช่วยทำให้ท่านเข้าใจเทคนิคการเจรจาต่อรองธุรกิจอย่างถูกวิธี					
ประสิทธิภาพ					
6 ท่านสามารถนำข้อคิดหรือวิธีการที่ได้ในช่วงการทำกิจกรรมไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้					

ประสิทธิผลการดำเนินโครงการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
7 ท่านสามารถนำความรู้จากกิจกรรมเยี่ยมชมโรงงาน ไปทำให้ธุรกิจดีขึ้น เช่น ลดต้นทุนการผลิต วางแผนการผลิตให้เป็นระบบ การบริหารการจัดการองค์กรภายในให้มีระเบียบมากขึ้น					
8 ท่านสามารถนำความรู้จากกิจกรรมการเขียนโครงการลงทุนและการเตรียมเสนอโครงการ ไปใช้ในการวิเคราะห์ตลาด วิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนของธุรกิจ					
9 ท่านสามารถนำความรู้จากกิจกรรมความรู้ในการจัดตั้งธุรกิจ ไปใช้ในการทำบัญชี การเสียภาษีอากร ถูกต้องตามกฎหมายและตรงกับสรรพากร					
10 ท่านสามารถนำความรู้จากกิจกรรมการเจรจาต่อรองธุรกิจไปใช้ในการดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ ในด้านการตลาด เกิดความไว้วางใจ และรักษารฐานลูกค้าไว้ได้					
การปรับตัว					
11 ท่านสามารถปรับตัวในการทำงาน เป็นทีมร่วมกับเพื่อน ในทีมช่วงที่ฝึกอบรมได้เป็นอย่างดี					

ประสิทธิผลการดำเนินโครงการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
12 ท่านสามารถปรับตัวเพื่อให้เข้ากับรูปแบบของกิจกรรมของโครงการที่จัดขึ้น					
13 ท่านกล้าที่จะต่อสู้กับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ มีความกระตือรือร้นในการดำเนินธุรกิจ					
14 ท่านมีความมั่นใจมากขึ้น กล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจ					
15 ทำให้การทำงานในบริษัทระหว่างลูกน้อง นายจ้างมีความสนิทสนมมากขึ้น					
การพัฒนา					
16 ธุรกิจของท่านมีการพัฒนาในด้านสัดส่วนของกำไรต่อเงินลงทุนหลังจากอบรม					
17 ธุรกิจของท่านมีการพัฒนาในด้านยอดขายต่อการจ้างงานหลังจากอบรม					
18 ธุรกิจของท่านมีการพัฒนาในด้านอัตราการเจริญเติบโตของธุรกิจเมื่อเทียบกับก่อนการอบรม					
19 หลังจากอบรมท่านมีพัฒนาการที่ดีในเรื่องภาวะผู้นำ					
20 ท่านสามารถนำการพัฒนาการที่ได้ในช่วงการทำกิจกรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จในการประกอบการจากการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของผู้ประกอบการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
การตลาด (Marketing)					
1 ผู้ประกอบการกำหนดราคาของสินค้าและบริการอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยของอุตสาหกรรมและสามารถแข่งขันได้					
2 ราคาสินค้าเป็นที่รู้จักของลูกค้าโดยทั่วไปในอุตสาหกรรม					
3 ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับออกแบบผลิตภัณฑ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดีกว่าหรือดีเท่ากับคู่แข่ง					
4 คุณภาพสินค้าขององค์กรสามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้					
การเงิน (Finance)					
5 มีการจัดทำงบประมาณของแผนการใช้จ่ายเงินทั้งระยะสั้นและระยะยาว					
6 มีการบริหารสภาพคล่องในการจ่ายชำระหนี้เมื่อครบกำหนดชำระได้เป็นอย่างดี และ สม่าเสมอ					
7 มีความสามารถในการหาแหล่งเงินทุนที่มีต้นทุนเงินต่ำเฉลี่ยต่ำกว่าอุตสาหกรรม					

ปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของ ผู้ประกอบการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
8 มีความสามารถด้านการเงินที่ สอดคล้องและเหมาะสมกับการ ดำเนินกลยุทธ์ขององค์กร					
การจัดการ (Management)					
9 มีการกำหนดทิศทางในเรื่องของ วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ นโยบายและกลยุทธ์ อย่างชัดเจน					
10 มีการเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และนโยบายสู่แผนปฏิบัติการ อย่างชัดเจน					
11 มีการกำหนดตัวชี้วัดเพื่อวัดผลการ ดำเนินงานอย่างชัดเจน					
12 มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ภายในองค์กรเพื่อทราบจุดแข็ง และจุดอ่อนขององค์กรและใช้เป็น แนวทางในการกำหนดกลยุทธ์					
การบริหารทรัพยากรมนุษย์					
13 ผู้ประกอบการมุ่งเน้นให้พนักงาน มีความรู้ความ สามารถเหมาะสมและเพียงพอใน การปฏิบัติหน้าที่ มีความ รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย ให้ปฏิบัติ					

ปัจจัยความสำเร็จในทัศนคติของ ผู้ประกอบการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
14 ผู้ประกอบการให้ความสำคัญและตระหนักในคุณค่าของพนักงานทุกคน					
15 ผู้ประกอบการมุ่งเน้นให้พนักงานมีความรู้ความสามารถเหมาะสมและเพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ มีความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ					
16 สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงาน ในด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการได้					

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์การวิจัย

ภาคผนวก ค
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
B1	138.1333	173.4989	.3779	.9550
B2	138.2667	169.9954	.5991	.9538
B3	138.4667	164.6713	.7342	.9528
B4	138.6000	165.0759	.7417	.9527
B5	138.3333	171.1264	.4399	.9548
B6	138.2000	174.0966	.3649	.9551
B7	138.3333	168.9195	.5883	.9539
B8	138.2667	171.0989	.7696	.9535
B9	138.7333	166.2713	.6217	.9537
B10	138.6667	162.9885	.8333	.9520
B11	138.6000	162.5931	.6884	.9533
B12	138.3333	170.0230	.6781	.9535
B13	138.2667	167.3747	.8033	.9527
B14	138.2000	170.0966	.7461	.9533
B15	138.3333	167.5402	.6820	.9533
B16	138.6000	168.6621	.5259	.9544
B17	138.5333	168.6713	.5579	.9541
B18	138.5333	169.2230	.6589	.9535
B19	138.2667	169.0299	.6739	.9534
B20	138.4000	166.0414	.5349	.9547
C1	138.4667	160.9471	.8343	.9519
C2	138.7333	164.2023	.7391	.9527
C3	138.4667	165.3609	.8318	.9522

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
C4	138.3333	170.9885	.5941	.9540
C5	138.7333	170.1333	.4853	.9546
C6	138.4667	168.1195	.6426	.9535
C7	138.5333	168.8092	.6911	.9533
C8	138.5333	169.0851	.6696	.9534
C9	138.2667	169.8575	.6097	.9538
C10	138.6667	171.5402	.5463	.9542
C11	138.5333	168.3954	.7234	.9531
C12	138.5333	175.1540	.1289	.9577
C13	138.5333	169.0851	.6696	.9534
C14	138.2667	169.9954	.5991	.9538
C15	138.4000	172.5241	.3102	.9559
C16	138.4667	169.6368	.3877	.9559

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 36

Alpha = .9551

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านประสิทธิผลของโครงการ

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
B1	75.6667	61.8851	.5133	.9387
B2	75.8000	59.7517	.7279	.9355
B3	76.0000	57.7931	.7084	.9355
B4	76.1333	58.6023	.6563	.9365
B5	75.8667	60.6713	.5181	.9388
B6	75.7333	62.2713	.5113	.9388
B7	75.8667	58.8782	.7263	.9352
B8	75.8000	61.1310	.8266	.9358
B9	76.2667	59.7885	.4933	.9400
B10	76.2000	56.5793	.8327	.9329
B11	76.1333	56.8092	.6418	.9378
B12	75.8667	61.2230	.6101	.9374
B13	75.8000	59.6138	.7464	.9352
B14	75.7333	60.3402	.8249	.9351
B15	75.8667	58.4644	.7752	.9344
B16	76.1333	59.0161	.6135	.9373
B17	76.0667	59.5126	.5990	.9375
B18	76.0667	60.7540	.5952	.9375
B19	75.8000	59.4759	.7649	.9350
B20	75.9333	57.4437	.6026	.9386

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 20

Alpha = .9397

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านปัจจัยความสำเร็จในการประกอบการจากการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
C1	58.5333	32.5333	.7938	.9046
C2	58.8000	33.6828	.7352	.9068
C3	58.5333	35.1540	.6886	.9086
C4	58.4000	36.6621	.6230	.9113
C5	58.8000	35.0621	.6721	.9090
C6	58.5333	34.4644	.7962	.9053
C7	58.6000	35.4207	.7582	.9073
C8	58.6000	35.6966	.7098	.9086
C9	58.3333	35.6782	.7130	.9085
C10	58.7333	36.7540	.6053	.9117
C11	58.6000	35.0069	.8316	.9054
C12	58.6000	37.2138	.2817	.9232
C13	58.6000	35.6966	.7098	.9086
C14	58.3333	37.1954	.4531	.9152
C15	58.4667	37.7747	.2617	.9220
C16	58.5333	35.2920	.4664	.9176

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 16

Alpha = .9161

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อสกุล	นางสาวอรมณีย์ ศิริโต
ที่อยู่	40/220 หมู่ 5 ซ.6 ต.ไร่จิ้ง อ.สามพราน จ.นครปฐม 73110
ที่ทำงาน	บริษัท สยามปิรามิด จำกัด 31/1 หมู่ 3 ซ.ไร่จิ้ง 2 ต.ท่าตลาด อ.สามพราน จ.นครปฐม 73110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2526	สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ เอกจิตวิทยาแนะแนว มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2547	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจบัณฑิต (บริหารธุรกิจสำหรับผู้บริหาร) วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
พ.ศ. 2556	ศึกษาต่อระดับปริญญาโท คณะวิทยาการจัดการ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2532-ปัจจุบัน	บริษัท สยามปิรามิด จำกัด ตำแหน่งผู้จัดการทั่วไป